

رامان

له تیشکی تیکه لاد
به قصوره داخیزوه کانی
سر قز و بهرنی جیا!!

نووسەر:

سەید ئەحمەد حەسەنی فەرد

رامان

له تېشکې ټېکه لآو

به هه وره داشيزوه کانی

سهرقژ و به ژنی چیا !!

رامان

له تيشكى تېكه لاو

به هوره داخزيوه كاني

سهرقز و بهژني چيا !!

نوسهر:

سديد نه حمده ده سيني فهد

- شایک : ۹۷۸-۹۶۴-۷۹۷-۹۸-۳ :
- شماره کتابشناسی ملی : ۴۴۴۷۷۴۷ :
- عنوان و نام پدیدآور : رامان: له خۆره تاوی تیکه لاو به ههواره داخزیوه کانی
سه رقت و به ژنی چیا!!! نووسەر سهید محمد
حه سەنی فهرد.
- مشخصات نشر : مهلباد: هیوا ۱۳۹۵.
- مشخصات ظاهری : ۱۳۲ ص.
- یادداشت : کردی.
- عنوان دیگر : له خۆره تاوی تیکه لاو به ههواره داخزیوه کانی سه رقت و
به ژنی چیا!!!
- موضوع : شعر مهلبادی — قرن ۱۴ :
- موضوع : Mahabadi poetry — ۲۰th century :
- موضوع : شعر کردی — قرن ۱۴ :
- موضوع : Kurdish poetry — ۲۰th century :
- رده بندی دیویی : ۸۹/۱۲ فا :
- رده بندی کنگره : ۱۳۹۵ ج ۸۴۲ / PIR۲۲۵۶ :
- سرشناسه : حسینی فرد، سیداحمد، ۱۳۱۹ -
- وضعیت فهرست نویسی : فیبا
- نبوی کتب: رامان
- له تیشکی تیکه لاو
- به ههواره داخزیوه کانی
- سه رقت و چیا!!!
- نووسەر: سهید محمد حه سەنی فهرد
- ناشر: انتشارات هیوا
- په پهنندی و پرووهرگ: تاوات حه کیم زاده
- په رگه ژمیر: ۱۰۰۰
- سالی چاپ: بههاری ۱۳۹۶

پښت

۱.....	پښه گي	
۹.....	هيناني گري	بهشي يه ک
۱۰.....	بيع سنووري	
۱۱.....	رازيکي نه شه مزاو	
۱۴.....	پرمسيار	
۱۹.....	شهوانه	
۲۱.....	باوډرو سام	
۲۴.....	کام سده	
۲۶.....	نامازه	
۲۷.....	زه بري نزا	
۲۹.....	دوو به پښه ک	بهشي دوو
۳۰.....	پازي تډلان	
۳۲.....	ژين	
۳۵.....	خه وره رين	
۳۷.....	کزيچ	
۳۹.....	نيگاپه ک	
۴۲.....	دوو به پښه ک	بهشي سن
۴۳.....	وره	
۴۵.....	پورډانه وډ	
۴۶.....	پن ناو	
۴۷.....	ناواتنک	

۴۸	شاهانی دل	
۴۹	پهلی تاوات	
۵۰	کهرویشکه	
۵۱	مردن	
۵۲	کی بوون؟	
۵۴	!!!	
۵۶	دووبه پیهک	بهشی چوار
۵۷	چهند ههنگاو له گهڻ	
۶۳	پاشکۆ	
۷۰	رامان	بهشی پینچ
۷۱	تالانی دل	
۷۲	تهونی	
۷۴	تیری ناگرین	
۷۵	مهیکه ده	
۷۷	بهشی شهش: دوو نه مری موکریانی	
۷۸	وهفایی	
۸۲	له پرسمی نه مریکی موکریانی دا	
۸۸	بهشی جهوت: چهند کورته پمخشان	
۸۹	گهرا نه ده	
۹۲	کام فله سهقه	
۹۶	کام زاراوه	
۹۹	هه له	

ده-له ۱-۱

کام نه نه وین ۱-۲

بی نام ۱-۴

دست حبل ۱-۵

نواي غم ۱-۶

چهند دیر پکی لیک نه بان ۱-۸

کزج ۱-۹

نه گهر ۱۱۱

رابوون ۱۱۲

اقبال ۱۱۳

خنیل ۱۱۴

نازه ری چ زمانیکه ۱۱۸

چهند بهر هم تیک له نووسهر ۱۲۲

بهشی هشت

پیشہ کی

پیتھ کی

زانستی روژ بالاتر له وه بووه: که من توانیبیتم نامانجه کانم به
ریک و پتکی پتیکم!! بهلام وی ده چی چهند تیریکم به ههله له
که وان نه ترا زایی؟

ههر بویه دواى ماوویه ک له به دوا دا رویشتنی هیله
ناهه مواره کانی ژیان، زورم پى نابه دل نه بوو وه ک هاوالیک پو دلی
ته نیام، به لاویتی په خشان ده وری چهند دانه یه ک له پو لی ره وه ک
و چیا یی مه لی شاعر به نم که نه گهر به له وه ریکن دل بزوین، با
بازره نه بن، نه گهر دزیویشن، با ته یمانه ی به خشان بیانشاریتته وه.
نایشزانم چونم که وی کردوون؟

دیاره به شتکی زور له به ره همی ولاتی نیمه وه ک دیمه کاریک
به بارانی هات و نه هات شین بوون و خهت و شوین و که ردوویان
پو نه کتشر اوه.

ره نکه ههر وایش پى، له زور شوین دا تهره کاری پیتخانه دیم
که لیک به تام و له زهت تر بووه له ئی به راوی یه کجار به ری و
جیش.

به لی: خود اپند اوه کان له کاتی مواتا دا که گه یشتنه ههر
مه تله پتکی نوی، له فیشی چهند دپری دا به ته رتیبی ئه لاف و پى

رايان ده گرن و له کاتي خوږي دا بو مه به ستي پيوستيان ته نانهت
له شيعریش دا که نيازى به زانينى فلسفه فهى روژه، به هر ه يان لى
وهرده گرن.

با چار و باره دهره دزه يه کيش به ره و نه ده بى هه ندمران کرايى،
به لام ثاواتى منى ده ست پهروه رده ي هه ريمى کي رانه هاتوو به و
سيوه کاره، هه ر نه وه بووه که به ره هه مى که مى بيستانه ديمه که م،
بوخوم و بو رتبوارانى بارى که رنى بهر نه و ديمه کاره بيته
به هر ه يه ک، بى نه وه ي بجينه رنینه وه ي

دنياى روونى من له چاو هه لبتانه وه که ۲۵ گه لاويزى سالى
۱۳۱۹ ي کوچى هه تاوى به رامبه ر به سالى ۱۹۲۹ ي زايينيه نا
تيستا موکربان بووه، ته نيا چوار ساليک له زانکو تاران کومه لناسيم
خوتندووه و گه راومه ته وه نه و ده فقه رى که به وه يشوومه ي
زستانيشيه وه هه ر وه رزى کي به هه وى نى سروه ي به هاران رهنگى
گرتووه و بوته رووگه ي دل به کولان.

جا رهنگه نه و هيزه ي که دل ده يلن، شابالى خامه نه يبوو،
به لام نه گه ر له سه ر کانياوى بهر داره به نيکي لېره وارى ولانه که م،
کوشکى ک، چل چرايه ک، ههروه ها قافيه ي شيعرېشم له تال به
تالى بسکي دلدارى کي ده سکردي خه يال ساز کردېن، بو نه وه بووه
تا بلېم: منيش له بيت و به ره که تى هه ريمى کي ثاوا بزوين
بى به ش نه بووم.

دیاره ئەم چەند خالەش لەم کورتە نووسراوە دالە بەر چاو گیراون.

۱- بەشی زۆری شایى و زەماوەندى کوردەوارى دەکەوتنە بەر سارد و سەرما و بە گۆرانى و سەرپەندى «پانزە لە من و درەنگە لە تو» دەست یی دەکران.

ئىستایش ئەگەر بمانەوێ ديلان گيرى بووکی شيعر بين بۆ ئەوەی لە تەف و لەرزى سەرما و سەخلەتیی پاریزین، نە تەنیا کراسى ناسک و تەنگی ئەدەب، دەیی بە سەرپۆشی گەرمی فەلسەفی، میژوووی و کۆمەڵایەتیش بیرازننەوه.

۲- شیعری ئەمەرق مەلێکن ئازاد، چریکەیان هان دەری هەست و ئیجساسە، بەرەو ژینگی یی خەوش و ساکار.

با شیعەر خنکاوی بەحرى مەزید و نایرە و داگراوی بەندى ریدف و قەید و قافیه بەین، بەلام هیندیک لە شیعری ئەمەرق پەخشانی ئەوەندەش نەخشین، کە زمان لال دەیی بلی: وەزنیش دەوریکى بەرزى بزوینی هەیه

با هەودای ئەم لێکدانەوه نەخەرتە سەر خەپەکی بنەرەتی هونەر که لە دوا دانى دەوێ. بە کورتى زیاتر دواى وەرگرتانی هونەری بەندەران بوو کە موغارەلە، پێ هەلگوتس و بە پایبەتیی لاسایی کردەوه لە کەمى داوه و شتى نوێ هاتۆتە ئاراوه.

شیعری ئەمەرق هەتوانی دەرد و بریتن، ئاهەنگی شادین، پرد و رێبازی جم و جوولی کۆمەڵایەتین و دەیی لەو بەری ناسکی دا، سندانى سەر دلی یی بەرەبیانیش یی.

به لن: له نامېزې خاتوونې خه يال دا، شيعريکي کال به داره داره و سهر
و لاجانگ داهيتان وه گر و گال ده که وئ، پي ده گري و خو ده نوټي.
شانازي خواهن خه ياليس ته مړو ته و په که کوربه په کي به به هره ي
بار هيناوه بو داهاتووي زده که ي.

شاملو ده لن:

موضوع شعر شاعر پيشين ار رنگي نبود.

.....

.....

در دام گيس مضحک معشوقه پاييند

حال انکه ديگران

دستي به جام باده و دستي به زلف يار

مستانه در زمين خدا نعره مي زدند.

به داخه وه تبتايش هينديک له ته ديبامان هه ...

.....

٣ نه واسه ده ي بيسته ميش مال او اي لن کردين و هيشتا هه ري مي ټيمه
له گهل تيکنولوزي دا براي نه ي پي نه به ستراره. هه ر بويه بو بزواندنې
چه رخي تابووري و گهش بوونه وه ي خووني ناو ده مار و ورده ره گه کاني
ته ندامي کومه لبش ده ي پيوه نديمان به فولکلور و ويژه ي ره سه ني
ولانه که بشماوه بين. نه نه نبالاسايي کردنه وه په کي تاشکرا و بهر چاو،
تا نه پيته هو ي ټيک چووني کوشکي ته ده ي نه مړومان.

.....

۴- زیاتر ناوهرۆکی کۆشکبه که میوان دهحه سیپتهوه و خانه خویش
سهربلند دهکا. دیاره ههتا و بست و مه بهست به ههستی ناسک و ئیما
و ئامازه دهر نه کهوئ، ئالتین شیعره.

که وایی تۆش له تهک منا بیژه:

- داد له دهست شیعرێ زۆر و بۆری به سێکی زۆر له شاعیرانمان. با
شیعرێ چه ماسی و میژوویی نه گرتتهوه، نه وهک چۆک له ژیر باری
نانووت دا بغیزێ.

ئهوهی راست یی له دیوانی شاعیره مهزنه کانیش دا، زیاتر له چهند
پارچه شیعر ناکهونه بهر چاو و وه جابخی دلیان جوان یی ناگه شیتتهوه.

۵- یی لێک دانهوه و ههلسهنگاندن، لێک ههلاواردنی واژهی وهک
بهکی دو زمانی هاوڕیشه گه لێک نارهوايه، بۆ وینه:

ئهگهر واژه گه لێکی وهک: گهردوون دهروون کۆشک نیگا
نیگار- بههره- سه سه را- باره گا- ساده- سروشت- شهیدا- واژه و
... له کوردی دهراویژین، ئه ی بۆ ئهم واژانه ی وهک: کهم- زیاد-
سه- موو- ریش- دهست- یا- ران- گهردن- گه رما- سه رما-
نهرم- زیر- باریک درشت به هار پاییز زستان سال رۆژ-
شه-و- پیر- جوان- چهپ- راست- ماست- کهشک- بهنیر- شیر
یان بۆ ژماره و ره قهم له یه کهوه تا ههزار، میلیۆن دهیی چ بیژین؟

به تهوه بهکی دراوسی نین که له زمان و کهله پووری به کتر بههره
وه نه گرن، ئیمهش تا راده بهکی زۆر له واژه ی بیگانه خو ده پارێژین.
ته تانته هیندیک له واژه کانی خۆمانیش به فارسی له قه له م ده دهین.
دیاره زمانه که مان، زمانیکیش نیه وهک فارسی که به یی واژه ی

هه رېب بېټه به له ميکي شوق و شر. به لام هينديک جار واژه ي بيگانه
رسته و ونار به برست بر ده کهن و نه گهر "هاردان بير" و هريان گرڼ،
رنگه زياتي نه بڼ.

۶- هه لسه ننگاندي هه به شيک له هونه ر با به شپوه يه ک بڼ که
خاونه که ي له هه چي هونه ره بازره نه کا. گه ليک جار کاري لاوڼکي
شابي به خويان به دهر دېک بر دووه، کور د گوه ني.
ده واره شپه ي لي قه و ماوانيش به ده ست باوه به و مه رده
نه چو و بڼ.

با نه قد نه کرته ليکدانه و ه ي خه و نه که ي هاروون^۱ و مهر گي
هونه ري کابرا نه بېته بيش جاوي و ورده تيراده کاني ته و نه ده گه و ره
نه کرته و ه که له هه چي نه قد که ري دنيا يه بيزار بڼ.

۷- به ربه رووي کراسي باسه که به و ده اکوژنڼين که نه بيسراوه بلڼين:
کارنيکي هونه ري چنه د شو و روژي گرتووه، ته نيا ده گو تر ي:
جوانه و ده سني هونه ر مه نده که ي خوش، يان ...

چنه د نه ديکي به زماره ۵۶ ي گيلفاري مه اباد دا چاپ کراوه

۱ دملښ هاروون هونديک ده بيس. له زانايه ک ده برسن که خه و نه که ي يو ليکدانه و ه. کابرا
ده لي فوربان وا دياره نه و خزمانه ي که نائيسا له گه لښ هه موو له بيش نو دا ده مرن، هاروون
ده سوو ري گرڼي ده دا. په کي تري يو بانگ ده کهن. نه ميان ده لي گه و رده. به ممت له و
خرمانه ي که نائيسا له گه لښ، له هه موون دريزتر ده بڼ. هاروون ده لي خه لاني کهن. دياره
هه ر دوک په ک و نام بوون به لام ...

به شئی به که

- هینانی گر
- بی سنووری
- رازیکی نه شه مزاو
- پرسیار
- شه وانه
- باوه پ و سام
- کام سده
- تامازه
- زه بری نزا

ته‌وه‌ی که هه‌ن نه به پنی کات و ساتی نووسینیان، هه‌روا، کرانه
چه‌ند به‌شی کورتی به ره‌نگ لیک نزیک و ره‌نگه هیندیکیا هه‌ر
یه‌کتیش نه‌گرته‌وه.

هیتانی گبر

چوومه ته باره گای هه تاو
هیتاومه ماشه ری گبر و
تیشکی نه وینه رایه لم
مه ترسه، ما
نهرم و نیانی باوهشی گول و گیا
سینه ری ترسه
- دژ به ژین -
به ژیو که وانی تایرین
پیکاومه وا
هه تا هه تایه نه یکرئ
هه نگاوی وه سو سه ی رهشی
بنیته ناو که ژ و چیا.

به‌ی سنووری

که ده‌ستی زیوینی فه‌له‌ق
 دوا چه‌به‌ری تاریکه شه‌و پیوه‌ده‌نی
 چ سه‌یره رازی نه‌و گولده‌ی
 به پرچی ئالوژی هه‌تاو
 پیده‌که‌نی و
 باره‌که‌وی به‌ر ره‌وه‌زیک‌ی سه‌رت‌ریش
 به‌تیپه‌پینی سینه‌ری به‌رزه‌فریک راده‌چه‌نی !!
 نه‌مجار
 به‌ودمی سروه‌به‌ک
 که رووچه‌بو که‌ز و چیا
 بیینه‌دیلائی گولان
 به‌ده‌وری ئاوی کانی یا
 ئیله‌هامه‌بو ئاهه‌نگی ژین
 له‌هه‌رمانی
 بی سنووری
 نه‌مانی یا.

راز کیکى نه شه مزاو

ئاواتى من

که هەر وهها سەر به مۆرن

چرۆى دارى ئەوینىکى

روو به تاقگه‌ى به‌رزى خۆرن

نه‌پشکوونووى

سەر تروپکى چیاکانس

لێکدانه‌وه‌ى به‌سال‌چووى

مه‌به‌ستى میژووى ژيانن

که بێم وایه:

خشلى به‌رگى په‌رى نامووسى ئینسانن

.....

ئەمن مه‌ژنى به‌رى ژینم

له‌ داوتنى هه‌رارای

سەر

هه‌ورامانى پیرشالیارى مه‌زن دیون

هه‌ژینیکن

له‌ گه‌ل هه‌نیسکى هه‌تاوا

له‌ خوڕپه‌ى خه‌و رایه‌ریون

هه‌تا رابوون

هه‌زاران جار

فرمیسکی سوئیر و شیرنم

به‌سه‌ریانا داوه‌ریون

به‌هادارن

به‌توانه‌وه‌ی عومری رابردووم کپرون

.....

من یتیم وایه

له‌بنیاتا

ره‌گه‌زی خوی نه‌ناسیوه

ئه‌وه‌ی

خه‌ونی بۆ خه‌ونه‌کانی من دیوه!!

.....

جا چۆن ده‌بین

هه‌وری ماته‌م

له‌سه‌ربان و گوئی سوانه‌که‌ی که‌پری زینم

بگرمیسی

منیش بیلیم دلۆپه‌ی شه‌و

حه‌ریری

سه‌ر شان و ملی په‌ریی زینم

بزاکیتی!!

يان بېيلىم
 تەۋرىمى مۆتەي نىۋەشەو
 ئارەزوۋى بەرز و پىرقۇزى
 چەندىن سالەي زىد و ھۆزم
 بتارىتى!!!

.....

تەرخەيانم
 ئاۋاتى م نەشەمزاۋن
 سەر بە مۆرن
 چىرۆي دارى ئەوينىكى
 روو بە تاقىگەي بەرزى خۆرن

نە ژمارە ۸۰ى گۇفارى مھاناد دا، ملاو بۇتەۋە

پرسیا

له دەر وونی به ندیخانه ی بیر و راتا
 وت و ویزه
 سکالایه
 به کول، به سو.
 چاوی کزت
 ههنگاوی بی هیز و شلت
 به ئاههنگی
 له رینه وهی تهلی تاری زامی دلت
 هاوار نه کهس:
 که «ئای گهلو»
 چه رخ و خولی گهردوونی دوون
 بو وانه، بو؟!

○○○

کاره ساتی سیجری خامه
 له گهل
 کنزی رهوتی میژوو

نەمانزانی

چىيى يىن كرا و، دەۋرى چ بوو ؟!

ھەر بۆيە

ھاۋرىچ بوۋى لە گەل

داسنى يە كانى يەزدانى:

كە

«ھەرمەن»

خىۋى نەزانى

خىۋى دېرک و بەردەلانى .

بلىيى

ھەروا زال يىن لە سەر

ھۆرەي پاكى

ھۆرەي جوانى

ھۆرەي جيا و سەۋزەلانى ؟

○○○

دبارە بۆيە تۇ پىت وايە

بۆئە ھەرىمەي

كە. ھەروا

يىن بىرستىن لەم دىنبايە

بە تايىبەتى رۇڭھەلانى رۇڭلى گىراو
 بېوورن
 رۇڭلى ون كراوا!
 بىدەنگى يەك
 بە ھەيىبەتى دەريا يەككى مەندو ھەراو
 بىدەنگى يەك
 لە زىوھەرى رووبارى روون تۇرى كراو
 بىدەنگى يەك ...
 بەم ھىوايە
 نەرم و بە سام وە خۇكەوئى و بىتە كايە
 وەك چۇن تىكەي
 فرمىسكى غارى روو بە تەم
 بە ھىمنى دەھاتە سەر
 سىنەي لەشى
 تەختە بەردى داستانەكەي "ئىبنو جەدەر".

شەكانەوہى
 شەبۇلى ھەورى ماتەمە!!
 ئەي
 برووسكەي بىرو بروا

بە بەر دەستى چ دەستىكە
 ھەلگىرساۋە ؟

كە خۆرە تاو
 دوورە پەرىزە
 ۋەك سىل يىن يان تاسا يىن
 بە شەرمەۋە لىيى رامماۋە ؟

تا ئەۋ دەمەي كانگاي ئەۋىن
 خامەي بە ھىزىت پىر نەكا
 لە داھاتى نوۋكى قەلەم
 كانياۋى
 بىر و باۋەپرى گەلبىشت،
 بۆسەر پىر نەكا
 خىشلەكەي روۋنى روۋبارت
 بەرەۋ دەرباي سى شەبۇلى، دىلى، دامماۋ
 تەنيا خەۋن و خەيالىكە!
 ئالۋز دەيى و ۋەدى نايە

دياره دەريا

نەسرەوتتە

ھەدا نەدانە

جەمىنە

دەھازىت و نامۆيە بۆ

ھەچى رژدو نالە بارو بى بەھايە.

لە لاپەرەي ۴۷ى كۆتارى سىروەي ژمارە ۵۹

جۆرەرداسى سالى ۱۳۷۰ دا چاپ كراوہ

شەوانە

شەو

كە، زنى زىوينى تيشكى مانگەشەو

دادەپىزى

دیمەنى دەریای بەرین

من پەرهی كەشتى خەيال

دەسپىرمە دەست

شەوشنەى مەوجى بلاوئى ئەوین

.....

شەو كە سرتە و هەستى

ئاو قامیشەلانى بەند و زەل

نایىتە گوى،

من هومئىدم

چەشنى تىرپىزى هەتاو

دەچىرم

لە گەل ئاھەنگى زین

.....

شه‌و که دیتنه دهریرینی خهم
 به دهنگی بین که‌سئ،
 من له ئاسۆ را
 ده‌بینم
 راده‌مووسنی بانی هاوسیکهم
 هه‌تاوئیکی به‌تین.

.....

جا به ئالا گرتنی ماته‌م
 نه‌من
 دیتنه به‌ر نووری جرای چاو
 دهنگی کوخه‌ی
 مه‌رگی "به‌ند و کوت و زنجیرم"
 که هاتوونه‌ر زین.

سینوه وەرگێڕاییکه ده‌کهمه گۆڤرینیکه‌وه له سینهریکی "سپانه"ی مه‌مه‌ر شاملوو
 که له ژماره ۷۱ی گۆڤاری مه‌هاباد دا چاپ کراوه

باوه سړو سام

ته گهره ننگاو هیندیک شله /
ده لئین:

کزیی رهوتی هه تاو
به ره و روژاوا بوون کله /

.....

به یت و بالوره ن
به وردی به په رده ی گوئی دا دراون
به رهی په ندیش
بو مژینی خوینی غیره ت
له سه ر قسن و گوړخا به کان
راخراون.

○○○

ده توخوا
ساتی که رابوون

دەم و دەستى
چيا بېرن
تاوئىرى زل جالە بکەن
دارو دەوون وەخۇ بىخەن
ویشکەلېش وا بەرگىر بدەن
تا بەھارى کاسى خەوى لەمىزىنەى
پىن ھەلستى.

.....

بە رېرەوانى شەو بلېن:
ھەوارگە يەك بدۆزىنەو
کە ھەر پەرىن دەچىن
لە بەر
تەينووکى روونى کانى يا
قۇرى ھەتاو دەھۆننەو
لەو شۆننە ھۆبە ھەلبەن
ھەتا
ھەوئىنى خوئىنى ژىن ھەيە
تەلەسمى شەو نەبىننەو

ھەرچەندە با و بۆران رای دابیى و له گىزاوى ژینا که پیمەلەش
 کەوتىن، ھەرگىز وەک خنکاوتک پەنابەرى ھەر کەنداوتک و
 پەلاماردەرى ھەر یەر و پووشىک نەبووین، با تۆفانى نەگبەتیش
 ھەستایى اجار و بارەش پیمان وا بوو کە کۆلکە دارىک رەنگە
 بتوانى لە گىزاومان بەریتە دەرا بەلام

کلام سەدە؟

باوەر مە کە تەنیا شەمىک

بۆ ھەرئەمى تووک و نزا

بۆ ساتىکىش

ھەلکرا بى !

یان

فەلسەفەى ژىر چنگى دالى دەسەلات

پەيامىکى ئاو روونکەرەى

بۆ سەرچاوە لىل کراوە کان ھىناى

ئەتۆ بلى

خۆرەتاۋى سىر و تەزىۋى ئەم سەددەيش
 تىن و توۋشىكى پى مابى؟
 يا خۇ كۆرە زىرپنە كەي^۱
 لە گىرمانى لەمىزىنەي راۋەستابى؟
 پىت وانىە ھەروا شەۋە؟
 بگرە تارىك و تىۋۇك تر
 لە شەۋگارى ھەرە سىاي سەدەي يىستەم؟
 ديارە ئىمەي
 ھەرىمى رۇژلى ون كراۋى سەر بە تەم
 سالىانى سالە واين كە ھەين
 بە كام درۇ
 كام دەلەسە
 بان كام بەلن باۋەر بىكەين؟
 بلى رۇژىك بۇ سكال
 بە ھەرشى خۆرەتاۋ نەگەين؟
 ئەمجارە بىين
 دەرگاي فەلسەفەي جەپەلى

۱- نىو سەددەيك لە مەۋجەر لە ناۋجەي موكرىان، باۋ بوو كە مىالسان كاتى ھەور و
 مەلا ھاۋارىيان دەكرد:

تاۋە كە ھەر ھە، ۋەر ھە كۆرە زىرپنە كەت دەگرى
 نىتىكە بىر ھە، بىر ھە كچە كەچەلە كەت دەگرى.

كەچەلى لە ناۋ كچان دا زۇر كەم بوو، كەچى خەۋنى ماخۇشيان ھەر بو كچ دەيىنى!!

در ژ. و. د. ه. س. ی
 نهم سده پیش قوم دا بدهین.

○○○

۲۰۰۰ م - ۱۲۷۹ ه. ت. اوی

ئامازە

بەرزە قېرى گەر ېتەوئ
سەنۋورى
رېچكە رۇدە كەي مە كۆي دىلان
بۇ ژىنى نوئ
بە ئامازەي نىسبى شاپالى لەنگەرت
وەدەر كەوئ.

شهره بیری نزا

گولی ز که ی ژووره کان و
 گولی کینو
 گولی ناو دار و دهوهن
 گول هه ر جی هه ن
 به کام گه روو هاوار ده که ن ؟
 نه و کاته وا
 له درک و دال
 چل چله گول بزار ده که ن ؟!

○○○

هاواری گول
 رۆر
 به زه بیره
 ناخ که هه تا دیتته نزا
 چه ند به سه بیره !!!

به شى دوو

- دوو به يتيبه ك
- رازى ته لان
- ژين
- خه وږه وږين
- كوچ
- نيكا يه ك

دور به تیریه که

عه یامیکه له بهر شوعله‌ی شه‌مینکم
به ئاوانی ژریان تا سهرده‌مینکم
نگه‌ینه سهر سنووری شاری شادی
له‌وی هه‌لکه‌م جرای چند به‌ره‌مینکم

رازى ته لالت

له گهل چله رڼواسى بهر چاله به فريک ددهوام، که پوله
هه ورېکځى ئالوز و به سام به کرزى داخزیه سهر داوونى
ته لالتیک و به بارانه وه تیکهل به تیشکی خوره ناو بوو، ههر په له
هه وریش بوون که له زالانه وه دۆل و دهره یان سهر به ره ژیر
ده پناو، پښان وا بوو که «پیرشالیار» له و رۆژه دا،
نویژه بارانه ی بو وشکه سالیی ژاوه رو کردوه!

ده لښ: له شاهو را باز و شه هین له گهل په له وه رى سهر
تاشه به رده کانی تاته شگا ددهوین:

که هېج روانینیک ناتوانی به فه له م به ک به هه زاریش له خور
و بارانی هه واره کانی شمشیر، یان هه بیته تى ناوه که ی بل و
سامناکی به هارانی سیروان بخاته بهر جاو.

ههر بویه رازی روانگه ی هه ورامانم له گه شته پرناههنگه که ی
گورانا به حی هیش و تا به رزاییه کانی که ینتسی و به ردیزی
نه گیر سامه وه که زریانیش به ره و باکوور پرستی له شابال بریوو!!
جا نه گهر به سوو که بالیک تا سهر چاوه کانی دالتنهر و
له وى وه به گه لاز و سپرتر دا دواى لهنگه ریک له سهر دهشتی
لاجان و له ند و گرد به ران، لایر، رنیم که وتبیتنه لیره واری بهر

قەندیل و بە زێیەدا بەرەو ھۆمل و داوینی ئاو ھەلدێرەکانی
کوئابێتم!

دوای پەڕینەووە و گەڕێک رەشبەلەک لە گەل بیزا کەرانی
تۆرە و مەیدان چۆغە، بە نیازی چوونە « زڕیوار » بۆ وە دەست
خستنی رازی ئەو دەریایەیی کە بە فرمیسکی بێنەوا بەک شاری
زولمی فەیلەقووسی تیدا ژێر بەرە ژووور بوو، رام دا بێ! لە
کانیاوێ کانی سەرتوون و نجنە و داوینی ئار بەبا توونێ تیم
شکاندین! بە سەر پەویش بە سەر شارا گەرابێتمەووە گەردەنەیی تە-
تە و دوای سووکە نینگایەکی لە کورمانگان و تاق وەسان بە دەشتە-
کەیی ماھیدەشنا دوور و نزیک عەتری دارخوڕمای فەسرم بە گول
و گیای بێ ھاوتای ئیلام و دالاهووەووە ھەلمز تێ!!

خۆم بە بەختەووەر زانیووە کە بە ھەشتیکم بە سووک و ھاسانی
ووە دەست خستوووە و بوومەتە مەستی بادەییەکی کە ھەست بە
سەر بەرزی بکەم.

بە پرسبار لە پیرە مازوارەکانیش پێم وا بوووە دەگەمە ئەو
ھەوارگە ھەست بزوتیانەیی ئەوینداران چادر و چیغان لێ
ھەلداو، کەبێ دەست و بێی دەستی سنوور بووم و ھەر بە
ئاواتیانەووە دەژیم.

مىرىن

ھېچ دەزانى دوور لە تسۆي نەرم و نيا
 بوومە شەيداي ديمەنى بەژنى چيا؟!
 سىجرى ئاۋەلدېرە دلىمى ساندوۋە و
 روح لەگەل زەۋتى كەۋا بۆي دەرچوۋە

.....

زەردوما و رزديى چىر و ھەلدېر و لان
 شوئىنە بۆ دەنگدانەۋەي دەنگى مەلان
 مېشكى بى مېشكى نەياري دژ بە ژين
 چۆن دەزانن رازى ئەم زۆزانە چىن!!
 لاي ئەويندارانى ھەۋراز و نشيو
 رەمىزى ھەرمانى ژيانە شاخ و كيو

.....

بارەگاي بەرزى ھونەر گەر دانرا
 فەرسى ھەۋرەنگى گولسى لى راخرا
 جوانترين وئەيشى كەۋتە زىدەكەم
 بۆيە شانازىي بە زىدى وا دەكەم

.....

ھۆ پەرى ھۆ گول، ئەرئ ھۆ ھىز و تىن
 بەس نىيە رامان لە ئوقيانووسى ژىن؟
 بۇ بەسالاچووى لە ھەفتايش تىيەپو
 تام و رەنگ و بۆي گولان دەبنە بژيو
 تۆش وەرە و تىشكى نىگات باوئزە دوور
 دەرکەوئ لىمان بەھەشتى بى سنوور
 لەو مەكۆيە پەر لە راز و رەمزە دا
 لەو چيا پەرساز و نەغمە و سۆزە دا
 وا بە شەوبۇ و شەشپەر و سوتسە و چنوور
 لىك دراون ئال و والە و كەسك و سوور
 رەنگ و روون، نەخشن، بىگارى، دىمەن
 خىلى سەر بىخە و بەرۆكى جىمەن
 شەنگەبىزاي شوخی و شايى بەخۇ
 بۆتە ھاورازى كەما و گىابەند و لۇ
 گەر شلىرى شەرمىش سەر دادەخا
 بۇ گولان سفرەي دلى خۆي رادەخا

.....

سىبەرى بەر داركروفسكى لىرەوار
 ئاوى كانياوى بە بەردا بىنە خوار
 لىرەيە مەس و بەدل دەشنىمەو
 قەت بە بوركانى فەناش ناتوئەو

جامى دەستم ئاوى روونى كانى يە
 مەستى ئەو يادەم ھەوئىنى جوانى يە
 دڭ بە بى پەرۋالە رووخانى جەسەد
 شاپەرى خستۆتە سەر ئەوجى ئەبەد
 بۇيە سەربەرزىم بە بوونى زىنى پاك
 ۋا بەرەو ئاسۆ دەپۇم بى ترس و باک

۱۷ بەشى لەزىمەرە ۹۱ى گۇفارى مەھاباد دا بىلەو بۆتەو.

فهرست دومین

ههه شنهه نه رمی بزهت جار جاره بیژنوی خه یال
دل له شهه وگاری هه ریمی ماته میش دا دیتنه حال

دوای بزهه یو بوو که شادی که وته دل بو زه مزه مهی
شیعری دل داری به راوتنژیکی ساده و کرج و کال

خوشه دل بفری به تاهه نگه شه قهه ی شایاله که ی
نه ک خه یالای له چوار چنوهه قه قهس دا بگری بال

گه به هاری ژبنه، وه رزی شادی به، دهست گرتنه
به فیه که ی عومری منیش که و توتنه بهر دهس بای شه مال

جا به ریی جوانی نه تو و به رزیست بزهه لی مه گره وه
تا موتالای که م هه موو ورد و درشتی خه تئو خال

خۆلە سسەر رازى ئەوين پى شىئىلى لۆمەى كەس نەبووم
چونكە دل دەروا بەرەۋ ئاسۋى ئەوينىكى زولال

خەورەوئىشەم كىزەى فېئىكى شىئەى ئازادى يە
بۇچ بىزەى ھەر وا نەبزوئىنى فزى نەرمى خەيال؟

ئەى وەكـوو بوو كى بەھەشتى خەو بە كانم چى دەبى
گەر بە تارا و دابى كۆنى كوردەوارى بىتە مال؟

بە يادى كاك سعید بازار

لە زمارە ۵۵۵ى گۆفارى مەبادا دا چاپ كراو.

کۆچ

بەربى شىئەرى پەربوۋى سەر چلووكان
 بە دىمەن وەك نىگارى تازەبووكان
 گزنگى نوور لە رۆژى رووى دەبارى
 بەسەر بەزنى گەلا و كۆلمەى گولووكان
 شكۆى بەژن و بەر و بالاي وەها بوو
 لە چەشنى تەونى بەر دەستى خودا بوو
 بە برۋاي رۆرەوانى شەو بە گشتى
 پەيامى رۆژى سەر بەستى لە لایبوو

لە ئاسۆى بەرزى تارىكى بەزىنا
 لە گەل رابوونى كەوبار و شەهنا
 كەسى نەيزانى! بۆ وا زوو بزر بوو
 بە دىيەك لە گەل قەول و بەلنا
 مەل و گول پىر بەدل خويناو دەگريان
 لە دووى كۆچى بەربى شىئەرى وەها جوان
 كە بۆ وا ھەلبىر و تۆرا بە جارى؟!
 بەرەو رۆژى و چىرى كۆسارى ھەرمان

خه والوو بووین له جهنگه‌ی خوره‌ه‌لانا
 که تیپه‌ر بوو به سه‌ر ئاسو‌ی ولانا
 هه‌تا رابوون نه‌ما خو‌ی و په‌یامی
 که بدره‌وشین له ناو کۆری خه‌باتا
 به گف‌تی شیرنی سو‌تس‌نه و هه‌لالان
 که رامابوون له کاسی‌ی کیژ و کالان
 ده‌لین هه‌رگیز نییه باسیک، هه‌والیک
 له دوا‌ی کۆچی به مانگان و به سالان

بلی‌ی روژیک به‌زاره‌ی دل براب‌ی
 له ئاسو‌ را هه‌والیک‌ی وه‌ها بی
 که هه‌و‌ری ماته‌می نه‌م ناو و خاکه
 به سه‌روه‌ی سو‌ب‌ج‌ی ئازادی ره‌ها بی؟!
 هه‌میس‌ان یته‌وه نه‌و په‌ریه‌ جوانه
 که سیله‌ی نیو نیگای شادی دلانه
 له خه‌و هه‌ستان و رابوونیک بیینی
 که بو کۆچ کردنی نه‌بی به‌هانه

نیگایه‌که

چاوه‌که‌م
 بو‌که‌ره‌تیک
 چاوی‌دلت‌هه‌لیننه
 دل
 نیازی‌به‌ده‌وايه،
 به‌بزعت‌بیدوتنه
 هسند‌غه‌واره‌ن
 ته‌وی‌یتیم‌وابوو‌به‌ری‌دلدارین
 ده‌وهره
 له‌م‌ده‌قهره‌ش‌دایی‌ته‌وین‌دایننه

 بو‌وه‌خو‌که‌وتنه‌وه‌ی‌باوی‌نه‌مامیم،
 سا‌ده‌ی
 چت‌له‌ده‌ست‌دئی؟
 ده‌که‌ره‌م‌که‌و‌که‌ره‌مت‌بنویننه
 ده‌سه‌وستانه‌مه‌لی‌دل
 له‌هه‌رتیمی‌خه‌م‌دا

به نیگایه ک
له سیاجالی ته می ده پرینه

.....

جا که نازادی
بویرانه له په رتوو کی زیان
لا په رهی رۆزی رهشی
لې بکـــه وه، بیدرینه
وه کوو سراتگری
میژووی وه نه نی ناھوراش
بنکه ده و
ده سستی هه چی ختوی بته، بشکینه

بہ شعی سچ

- دووبہ یثیبہ ک
- ورہ
- بووژانہ وہ
- بی ناو
- ٹاواتیک
- شابالی دل
- پہلی ٹاوات
- کہ رویشکہ
- مردن
- کئی بوون؟
- ۱۱۴

دور به نیه که

نه گهر چارداخی ژینت وا ته نیه
 که ده ورهت گشت به گول چل چل چنیبی
 له وه خوشتر نییه بی حال و بالیک
 که جارانکی به خه ندیکت خه نی بی

نازانم ناوهرۆکی نهو دووبه نیه م له کوئی وه رگر تپوه؟

وږه

له وږه تا هم، دوور و نړیک روانیومه ته رهوتی له یاری ژبان، نه و
زیانه ی که له داویننی بزوتنی چیا ی ثاوات و ثاره زوو دا نه سره وتنی
بوته هه وتنی هه دانه دانم.

دیاره چیی پې نه چوو که بهر و که ژ و چر و ته لان ته نیا شوینی
نستی ژبانم پتواوه، نه ویشم لې نه دیو بووه و خزیوته ره وه زیکی
به سامی ناو چیا که وه!!

وا تاساوم ته نیا توانیومه روو بکه مه دار و ده و ونی چر و ته لانه که
به نه مای ثاوازه یه ک بو ره مزی کردنه وه ی نه م و مژه که ی بهر
هه لستی سهر که و تنم، که خر مه ی ژیر نه رمه هه نگاوی ریواران و
دهنگ دانه وه ی چیا بوته ثیلها مینک:

که هو ریوار ی برست لې براوی بهر هه له مووتی روو به
شوور هی قه لای نه سره وتن! مه وېسته، سر مه به و ببزوو، بیتوو به
رېچکه رژه بهر ده لانیه که ی بهر شوره دا وه سهر که وی، ده زانی
که چون مان و ژبان، ته نیا له بهر هیزی وره ی به شکو دا سهری
ته سلیمیان دا نواندوه.

به لې، ثیلها م سوزیک بوو له سازی سهر که و تن، بو به ئیستایش
نه مزانی واژه ی خه سانه وه له کام لاپه رهی له ش دا لیک دراونه وه!

ئەوا دەشىبىنم رۇژ نىيە كۆترە ماريكەي سەر گۆنسوانەي
 قەللا كە، جىرۇكى كۆل بەدان بۇ ھاۋالە كەي نە كاتە لاوك و منى
 بەرەو ھەرمانىش بە بىستنى نە گە شىمەو.

بوونانصوره

زانیوته وا
 گولی تهمه
 به جیاوی بهر که پره که ت، ده پروئیمه وه ؟
 تهی بۆچی چین و په رجه مت
 له م وه رزه دا!
 به ئیجساسی ئه وینداریک
 ده خوئیمه وه ؟!
 چون به تمام
 له بهر گری بزه و نیگات
 خاکه لئیهی لی توراوم، بدوئیمه وه
 به فیری
 په سیوی سهر دلی ساردو سریش
 به هه لکرانی ئاوری نه ورۆزیکی نیشتمانم
 بتوئیمه وه .

ئاگره گهش و سووره کهی نه ورۆر، با ههر رهردی به رینی دواي
 سه رما و سولی زستانی دزیو با و نه کرانا به دوو کهلی بۆگه نی لاسنیک و جیره سووتاو'

بىي ناو

بە يادى كاڭ جەسەنى مام قادىرم

ئەگەر بىي دەنگ و بىي ھەستم

ئەگەر لاواز و بىي ھىزە

نەمامى شىئەرى بەردەستم

ئەگەر ھەروا

بەرەو زەرد ھەلگەپان دەروا

چىرۆى دارى ورە و ھەستم!

بە ھىزى دەستى ئىعجازت

دەبى ھەستم

بىرۇم

ھىند سەر كەوم

سەر قىرلە بەرزايى سەرى قەندىل

كە سۆزى نىزمى ئالەى دل

بە بەرزى

عەپشى ئاھۇرا

بىيئە شىئەرو ھەلبەستم.

ئاواتىكە

كە ئاوردوۋى
 دارستانى شىئىرى تازە و كۈنى گەلم
 بە سەر يە كا كۈ كۈ دەۋە
 بە گېرى دەستە چىلەي غەزەلىك
 بوون بە ئاگر
 بۆۋە جاخى لەمىزىنەي كۈزاۋەۋە
 لە خەۋىكا
 رووناكايى ئەم مەشخەلەم
 بە مزگىنى
 بۆزەردەشتى خاۋەن ۋە جاخىش بىردەۋە.

لە لايىمەي ۶۸ى ئۇفۇرى سىروەي زىمارە ۷۱ى سالى ۱۳۷۱
 ۱۰ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

شابلای دك

من به هه‌وای
 پر به گه‌رووی ده‌نگی مه‌ل و
 بۆنی جاتره‌ کتوبله‌ کان
 ده‌ شنیمه‌ وه
 ده‌ با بیتم
 له‌ رووبه‌ پیکي قامووسی گولزاره‌ که‌ت
 چه‌ند واژه‌یه‌ ک بکه‌م به‌ بال و
 شابلایش
 له‌ چه‌ند به‌ندی کورتي شیعریک جوتی که‌مه‌ وه
 که‌ هه‌وره‌ سه‌ر به‌ خیره‌ کان
 وه‌ خۆ خه‌م و
 زه‌وی و زاری
 ئاواته‌ نیوه‌ گیانه‌ کانی
 پێ نوێ که‌مه‌ وه‌.

په لې ټاوات

نو شکاندنی شه قلی تاریکی
 ټاخ که توانیبام !
 ته نیا شه میکم
 له بهر پنی په ریی شیعی سهر بهستی
 داگیر ساندباو
 هوډه ی دهر وونی رهش و قور ماویم
 به جی هیشتیا
 به ودمی هیزی نه رمه هه نگاویش
 برم کردبا
 تاله سهر میرگ و ټاو و کانیه ک
 ټاوات و
 شیعر و خه ونه کانیشم
 په ک په ک ناشتیا.

که روښکه

به وینه مه وځي رهنگي گول
له بهر مووري گڼ وگيا
نه سره وټنه
له سهرده مني بوټري و ههرزه کاريا!
نهو شيعره وا
که یتیم وا بوو
شنه ی نهرمی بی پسانه وهی
گولپه پرشه به*
به نهرمه بای
داویننی بهرته سکی جیا

* ناوی تهو جوړه گه نمانه ی که چل- په سجا سال له وه پښ له موکریان دا به بره و بوو
و که روښکه مان له هر چی شيعره دلر ښتر بوو
وه ک به هاروو - سمه وه - گه نمه سهر داری - گه نمه مهلا - گه نمه نومڼد -
غه ده هاری - گولپه پرشه - گولپه هاروو - گولپه ووت و ..

مردت

شاسوار هه به؟!

جله و شل کا و

بیر و پروای

به زریانی

سه رسپردهی ره شه بای دزیو

بسپیری؟!

بان باخه وان

زاراو بنیتته گولزار و

شلتیت:

ته و گول ده دیری؟

دهی

بوچی نابیی دایزی!!؟

ته و دهست و خامه ی

که وازه

بین به ها کا و

بو ته م و ته وی بنیری!!؟

كىتى بىرەت!

لە ئەنگۈستە چاۋى بى تىرۈۈسكەي رۇزگارنىكا!!

بۆسە يە كىيان

بۇ دەقەرە كۆست كەۋتە كان

دادەناۋە

بىرۈن بە مۇتە كەي ژيان!!

ھۈنەرىك كۈن و بى پىز با

بە بى و پلە شىكۆلە كەي مىنالانى ئەۋ شۈنەيان

دە شىلاۋە!

گۈنگرىشىيان

داتە كاندېۋون لە ئەۋىن!!

ئەۋەي ئاھەنگى مەينەنە

دەبۈۋ بە گەرەلاۋزە يەك

يەك بۇ يەكى گىرۈباۋە!!

رۈۋداۋ

تابىنىس بە بى ھۇ

تا نەزانىن

خەست و خۆل بى!!
زۆردار
ھېزى سەرەكە !! و
پىستر لەو ھەشنى بە دواوھ.

۱۱۶

که شابالی
له له پی هه ر شوره کاتیک خشانند
به روالهت
که ویری کاکي به کاکي
ده کزد به جام '۱۲
گیانله بهری سهر گوی زه ویش
خویان
له و جامه دا ده نواند!!

.....
نه بیم وایی
بین شک ده لیم:
له هیلانه ی جادوو را هاتبوه فرین!
که بو ئیمه ی بین دهره تان
ته نیا
نه گبه تی هه لکراند!!!

به شوی میوانه

- دوو به یتیه ک
- چند هه نگاو له گه ن ...
- پاشکو

دووبه یتیه که

دلم شاسواری ئالا راشه کینه
که پاشکوی که یلی به یمان و به لینه
رکئف کوت واله سهر ته سپی خه یالی
به ره و هوبه و هه واری شه و به زینه

په ننگار له گهډ

د. ع. پهنډيو و کاک ق. موټه يه دزاده

دهمکه له گهډ بزهی سهر لڼوانی کاک قاسمی موټه يه دزاده
دا ناشنام، يو من بهک لهو که سانه په که دلی ته نیام له لای
دهحه سینه وه و به نوکته و قسه خوشه کانی ده که شینه وه.

که م کهس هه به که بتوانی که حیلې هونه به زین و بهرگی
واژه ی زیرین، وهک ټهو ره زاسوو که برارینه وه و جله ویشی یو
به رمه غار و رمبازین، له دهست دا ټه و ونده نه رم بی که به که یفی
خوی رای بذا، به لام ناخ به ره و کوئی؟

مهلی شاعر ده بیاته ناو کوږی دهرسی مه ولانای روم یان به
به ند و داوه وه له فلسفه ی ټیگزستان سیالستی
سارتری ده هالینتی؟!

له ژماره ی ۶۳ی گوډاری مه اباد دا شاعرکی دوور و درنیزیم
به ناوی "سفه رنکی بی برانه وه" جاوینکه وت، جهند حارنیم
خوینده وه و چوومه لای خویشی، هه رچی کردم ماشه ره
ره نگینه که ی ټه و ونده ټالوز هه لکرا بوو که گرنیه کیم یو نه کراوه،
وهک: «هه گهر نسبه کم لئی گهری، له قوولایی هه لتوفینی
ره شه جالی هه به ته نیا کلوویه کا، میلیون میلیون کاکه شانان

هه لده فولنیم» «نه گهر نسیکه م نه بوايه، له بهر باران هه زار جاران
به هه وریک دا ده هاتمه وه»، «به هار شین شین ده یته وه، هاوین
نازار، بابیز روونی دهر و ته وه زستان بیداد»، «شا کلیلیک ره مزی
ققلی قافیه ی به یته بگورئ، په نجه ره یه ک به دهر که دا یته
ژوورئ و هه زار دهر که به په نجه ره دا دهر باز یی.»!!

زوریان لی ورد بوومه وه، سهر و خوارم لی گرتن، ههر چی کردم
نه بوم هاتنه پردی و نه بوم هاتنه رتباری!!

نه و شیعره ی خوا لی خوشبوو "نیم" م که ونه وه بیر که ده لی:
میر دامادی فه یله سووف که دهرئ، په ربی پرسیار ده چینه سهر
گورپه که ی و به «من ریک من؟» ده دوتی، له وه لامیشدا شتی
سهر و حکمه تی وه ک: ئوستوقوسسیت و ئوستوقوسسات نه یی
لئی نابیس، تیی ناگا و ده چینه وه لای باری نه عالا و نه ویش ده لی:

«تو بدین بنده من حرف نزن

او در آن عالم هم زنده که بود

حرفها زد که نفهمیدم من.»

وا دیاره کاک قاسمیش شووره یه کی وه های به دهوری
مانیزه که ی دا کیشاوه که ده وه ی له هونه ری برناو و جلیت باری
دا ههر ته نیا خوی خاوه نی نه و رازه یی که ده بزانی!

پیارم. بهرنگار کردنی شعری نه م و نه و له گهل به کا نییه، به
بروای من نه وانه ی که له هونه ر دا خوبان به لپرسراو ده زانن، له

دەر خستنی شیعر و په خشانیان دا وا بئی که سووژه و بیر و باوه پریان
له گری کویره ی واژه و مانا دا نه شار درېته وه.

باوه ناکه م گشت بنده کانی شیعر ی "خه وه به ردینه" ی
کاک سواره ی ټیلخانی زاده به ته وایو بؤ که س ساغ بوو بیته وه
به لام هر به ته نیا جاریک خویندنه وه له ټاوی قه تیس ماوی
بین دهره تان و ټه و کانی وانه ی که به که ند و کوښپ و لاری دا به رمو
زی یه و روو به دهریای شارسرستانیه ت به ریوه ن، دنیایه ک له
نیستاتیک و دینامیک کومه لایه تی دهن به دهسته وه،
با چه ند رسته یه کیشی له گو ماوی ته عقید دا خنکاب.

نیم وایه که ش و هه وای موغازله و به ند و داوی شیعر ی دوښی
و هیندیک له قه لسه قه سه بر و سه مره کانی ټه مرفو، بؤ هه ری می
نازار چنستووی ټیمه نابنه چاره سازی گیر و گرفته کانی ټابووری -
رامیاری نیکنؤلوژیکیمان.

ټه و هونه ره کاری خو ی ده کا که برینی زووداوه دل ته زینه کان،
به چه ند ټاهه نگ، پیت و واژه ی ساکار ساپیژ بکا، لاو و پیر و
روشنیبریش وها به ره و پیش هان بدا که چه رخی میژووی پی
دهور بگری.

دباره رسته ی وه ک "سه رت شوړ که، ملت که ج که" له نه رمی
و له تافه ت دا ناگه ن به رسته کانی شیعریک ی وه ک:

«شه ونم که له سه ر رووی وهره قی گول دهره وشن
عه بنه ن وه کوو قه تره ی عهره قی روومه نی باره

سوئسن به زمانیکی تهر و تازه خه ریکه
 بو مه دح و سه نای سانیعی ئەم نه خس و نیگاره»
 م. مەلا مارف کۆکه یی

به لام کاتی که هه بیه تی بیر و ههستی شاعیریکی ئەم مرقوی وه ک
 به شنیو، ئا بهم شیوهی دهردینی:
 «سهرت شور که
 ملت که چ که
 چاو مه گیره بو نه ستیره و ئاسمان و خوا
 نه وهی بستیک زهویی نه بی
 خوا و نه ستیره و ئاسمانی کوا ؟»

به راستی بو نه وانهی که روونا کایی مانگ و نه ستیره یان لی
 دزرایی، له سهر زهویی زیدی خویان میگر و میرغوزاریان به
 رۆژی روون لی نادیار بی. ته نیا ئەم شیوه هونه ریه که ده بیته
 رینوینی ههست و باوه ریان به ره و ئاوینهی ژینیک که هه رمانی تیا
 دیار بی.

ئه گهر باسی شیعی رۆزه، با چهند دیریک له گهل شاعیر و
 که شتی هوانی به حری بیر و ههستی نه ته وایه تی بدوین، له به کیک
 له وانه به نرخه کانی دا ده لی:

«ئیمه تووشی سه د کویره رین
 چرای بیرمان گهلنیک کزه
 هه نگاوی کویره نه ده نین.»

بەلێ:

رۆژەهلانی ناوەراسته و کێ یی بە تەواوی تاقەتی بە گژەبای جم
و جوولی کۆمەلایەتی بشکێ؟

بە خۆمان نیه که له گێزەلووکە ی چاو کوێر کەرە ی رامیاری دا
کەمە گۆرانیکی بیر و باوەر دێتە پیش و ناشاردرێتەوه.
هونەر ئەوهیه که خۆنچە ی دلمان تەنیا بە شنه ی شادی
هۆزە کەمان بکرتەوه.

هێندیک جار و له هێندیک جێش رەنگە جێتو بە ئیراد
نەگیرێ. بەلام بە داخەوه زیاتر هەر قەزای گۆزە له دیزە کەوتن
بووه و له جیات ئەوه که پلاری جێتو بەر تاوانبار بکەوێ، دایک و
باوکی یی تاوان بوون که تەقاونەوه و بەراو کراون.

ئاشکرایە که بەشیکی زۆر له رووداوه کان، له ناو هۆلی نارەسەنی
بانکدارانی جیهانی دا شکل دەگرن. دەسەلاتیکی زۆریش له دەست
دەستێن.

له خاکیکی بەر بلاو و لەت و پەت و پڕ له شوێنەونکەش دا،
پێشڕەوانی رامیاریمان که به چڕ و لێژێکی بەردەهلانی و لارنیه کی
پڕ له مەترسی دانێدەبەرن، چۆن دەتوانن، تا دواین هەنگاو بو
سەرکەوتن و گەشتن بە نامانج، یی هەله بن ؟!

من پیم وایه هۆی "دانانی هەنگاوی کوێرانە" هێندیک روونه
و کەمتر خەنا له خۆمانه، دەجا وهک چۆن به وانه جوانه کانی ئەو
شاعیره بەرێزه بوو، که منالانی دووتی، نالای وره و نازابه تان.

ئەمرو دە لەریتەو، ئیستاش پئوستان بە وانەى بە ھێزترە و با
پیر و گەورە کانیش بگریتەو، تا بتوانن لە گێزاوی رامیاری ئەم
چەرخە دا، بەرەى خۆیان بە نەدراوی پى بێتە دەرى.

لە لا بەرەى ۲ى گوفارى زمارە ۶۵مھاباد دا چاپ بوو.

باشکۆ

قەوارە بەک کە بۆ بەرگی رەخە بە بالای شیعەریک بڕابوو. بە شیکێ کرا بە کراسی پەخسانیک
 وەک "چەند هەنگاوی گەل..." ئەم بەشەیشی بە دەدوورای و کەمیک لێبیری و بیکردەووە
 وەک خۆی ئەم، لە ئەنەر و مەری بێر کرا و بوو بە باریک ئیراد لە سەر ئەستۆی حۆم و
 کشتیکیش بۆ ئارمایی:

بە رەگ و مەزین

لە داویننی
 چر و تەلانی کۆیلە کە
 ناو بەندی
 هەوریکێ نەزۆک
 گولزاریکە بێ رەنگ و بو
 دارستانی
 بە روالەت دمریان داوێ گەلاو چرۆ !!
 چ وەرزیکیه ؟
 کێزۆلە کان بۆ دەسکەنە و
 کوڕو کالیش
 دەرپۆن بۆ دروێنە ی درۆ ؟!!

رتىرەۋىنىڭم
 ھەسانەۋەم مەرگ و زىنە !
 راستەرى ئاۋ خەۋنەكانى شارى دلش
 ھەۋراز و نشىۋ بىرېنە !

....

سەدان سەدەش كە تىپەرى
 لە گەل پىتى
 شىن بوۋنەۋەي بەردى بىچىنەي زىنە كەم
 دىمەنى خۇم
 لە ناۋ گۆمى وشك و تەرى
 سەر تاگرى بادە و شەراب
 دەردىنمەۋە
 لە سەردانى ئوقيانوسە بى ئاۋە كەي
 بەر ھەيۋانى
 قەللى دوۋرى كۆنە مىزوۋ
 سىنەرتكىش
 لە ۋىنە كەم دىۋىنمەۋە !
 دەچم
 لە ئىپلىس دەپرسىم
 بۇ دەرباز، بوۋ

له دانانی سهنگ و خشتی
 مزگه و ته که ی هه ریمی نوور؟
 بو چی
 دلی هه لده قرچا
 به وهیشوو مه ی ناو ئاگری به حرکیکی سوور؟

.....
 دهی با له ئیوهش بیرسم
 بو نابینن
 هۆره ی داری بیرى شیتیک
 کتوی
 قامی فه یله سووفیک
 له بن بینن؟
 دتوی رهشی داح و که سه ز
 هه چی هه شه
 به رووخانی قه لای فه لسه فه
 بمرینن؟

.....
 گویتان داوه ته ئاههنگی
 گریان و ناله ی رهوه که؟
 سه ر قافله بان
 ئی هه زاره ی بێش مامووته و

رۇرۇيەتى
 بۇ پروخانى كۆشكى كۈنە خەونە كانى !!
 تەي نەتان دى
 مەلىكى ورد قوتارى كا
 قووتى خۇي و كۈچە كە وردىلە كانى ؟!
 راز و رەمزى لۇكە پىرەم
 لە ھەر لايى كە پرسىوہ
 لال و سىر بوون
 نەيانزانى !
 نەيانزانى !

....

تاخ بۇ ئىوہ كە نەتاندى
 مېروولەيەك
 بۇ قاوالتىوون
 حۇن ھزىبھاي كەول دە كرد !!
 دەسگىرانە
 قەد و بالا چەند گەزەكەي
 بۇ ھەتوانى لە جاو نەچوون !!
 چەند ملوانكەي مووروەشىنەي
 لە مل دە كرد !!!

....

خۆزگە زانیپامان

ههتاو

كەي سنبهري خۆي را دهخا؟

كەي مانهوويك

بو قينكايي و حهسانهوه

له بهر كوورهي نيلدراوي ئاسنگهريك

يشوو دهدا؟

ئاخ و سهه ئاخ

نه مانزاني

كه چۆن! كه چۆن؟

له ژماره ٦٦ي كوشتاري مههاباد دا

له سهز و بسني كاك عهزير وهلياني چاپ كراوه.

بہشتی پینے

- رامان
- تالانی دل
- تہونی ...
- قیری ناگرین
- مہیکہ دہ

نە لە عیرفان دەگەم، بە رازی دەربام کە نەزانی ! خەیاڵیش جێ
 ھەواری دلدارانێ پێ نەدۆزراوە، بۆیە
 ئەم بەشە نەتیا پۆ تارانەنی تارمايین لە دلی نەتیا ولەووە زیاتریش
 ھەر ھیچم لێیان نەویستوو، با ئەووەشیان لە دەست نەھاتبێ !

رامات

مہروانہ تیشکی تیکہ لاو
بہ ہہورہ داخزیوہ کانی سہر قز و بہ زنی چیا
دہ ہہستہ دہی،
مہوہستہ، رامہ متنہ،
با

لہ بہر گہرووی
کانیہ کی دہورہ داگہ راو
لہ سوورہ گول

سہرنج بدہینہ ہات و چوی
ٹاہورایی
چہند ٹاسکی سل
تہم جارہ گوی شل شل بکہین
بو زہ مزہ مہی ٹاہہنگی دل.

تالانى دڭ

ھۆشەنگە بېرى

رازدارى سرنەى

سۈپىس و ۋەنەۋشەى شۇخ و دەستەملان

خالە جۋابە كەى سەر حۈنچەى دەمت

شاراۋەى شەۋى بىسكى پەرىشان

لە بەر شەۋلى

تېشىكى رۆزى رووت

ئەمەن و ئيمانم

ۋەھا خۇى نواند

تەلەسمى ترىسى شەۋارە* بوۋنى

بۆ تالانى دل

بە جارى شكاند

ئەۋكەمەى مابووم لە غەشقى پېرۇز

تا بە خۇم زانى

ئەۋىشى رفاند.

* بە ھەلكرارى پارچەمان لە دەۋرى چرابەكى بە شۇق و رووناك دەھالاند و بە تارىكە
شەۋ دەچۈۋىنە دۇل و دەۋرەكى پەلە بالندە ھەر پارچە لە چرا دەكرائە پەلەۋدر كېر
دەپوز و چاۋيان بە شەۋارە دەكەوت و ھىندىكىيان بە دەست دەگېران

تەۋنى ...

چىن چىرا و ھۆدەي دلى من؟
ئەي ھەۋىنى خويىنى مانم
سۆي ترووسكەي چاۋەكانت
روون ترن لە چىراي دىوانم

سلى مەبە ساتى ويسالت
نامەۋى بازار و بەھرەم
پىشكەشى بەزنى نەمامت
سەر جەمى كالاي دوكانم

گەر ھەنارى دارى بالات
لىك دەدەن مىسراعى سەبىرم
سانى بىك و خال و گۆنات
قافىھن بۆ شىعرە كانم

چم له ری و رهوتی غه زال و
 باغ و پئی دهستی بهمه شتم
 بیتو ئاسکی میږ غوزارت
 بیته بهر سیره ی که وانم

گشتی ئالۆز و بلۆزه
 رایهل و پۆی بیر و ههستم
 تۆ بلتی رۆژنک به دهست
 بیته کر، تهونی زیانم؟

تیری ئاگرین

نەورۆزە ئەي تۆ
 بۇچ قەۋسى بىر قۇت ۋا ۋىك ھېناۋە
 بىر زانگىت
 بە يېنى بە زنى ژىي كەۋان
 لە گەل كېشاۋە
 سىرەت بىگۈرە لە پەردەي دىلم
 بىزانە ئاخو
 تىرى نىۋ نىگات دۋاي ھەزاران چار
 كۆيى نە يىنكاۋە؟

قەۋس: ئاخىر مانگى پابىز شە.

مه یکه ده

مه ی و ده فری ده سی ساقی که ئاله
به وئنه ی ئاوی کۆسالان زوئاله

به پیری سه ر چ بوو؟ پیری خه رابات
که باده ی بهر ده سی خوی کرد چه واله

وه ها شیوا به مه ی نه زمی زیانم
که نازانم، نه رابردوو! نه حاله !

ده لئین به زمی مه ی و مه عشووق و مه یگنیر
به ری و ره سمی ئه وینداران چه ئاله

ده جا ساقی ئه تو و نام و مه زه ی مه ی
به مه ستیش هه ر که ره م که پیاله بیاله

ہے تا بیمہ کہو بی بہر مہ یکہ دہی تو
ژیانم دوور لہ بالات پی بہ تالہ

- ۱۔ [بہ - وہ - دہلین - مہی - کہ - دہ]
لہ تہ و ملی میسراعہ کاندہا ہس. ہیندیکیار دوویاتیش بوونہ وہ.
۲۔ تہم ستیوہ کارہ نہ نیا بو کوستی کاتی وہ پرہ ری دہی

به شعی شهن

- وه فایی
- له پرسه‌ی نه‌مریکی موکریانی دا

«تلمرن تهوانه وا له دلی میلهئا تهژین»

بیره میردی نه مر

وهفایی

وهفاییش که له مالاوایی به کجاریی دا به
دهست تهو سهه به رزه له لمی عه ره بستان
دا ده نیژری، به رامه ی عه تری غه زله کانی
ته لاری کۆر و کۆمه لی موسیقای کوردیی
وه ها داگرتوه وه که بونی توندی گله ییی
خه لکیان له نه بوونی شیعی کۆمه لایه تی و
میزویی. نه ختالیک لی دوور خستوته وه.

بی سنوور شکاندن و کهوتنه ناو گێژاوی ته ده بی هه نده ران، بی
به رینه وه له خوڕینایی بهر مالانی گونده که ی گۆران و هینانی
چه پکه گولی بهر ده سپرێزی ختلی دوژمنان. گه لیک جار به
ته سپایی گوشه یه ک له بهرژینی باغچه ی ته ده بی وه فاییم لاداره.
له به نا دیراوه رنجانه ی به کجار به به رامه و بۆن خوش دا
حه ساومه وه و بۆ ماوه به کیش مه ست و کاسی کردووم.
ته و گولزاره ی که وه فایی له مه زرای دلدار ی دا به روه رده ی
کردوه. شه خته ی هیچ خه زانیک نه یتوانیوه و ناتوانی گول بری بکا.
تیکۆشانی ته نیا بۆ غه ملینی میترگی له ش نه بوه و گولزاری
شیعی له هه واری دلان را پاراو بوون. بۆیه مو عازه له له گه ل
نووری به زدان ده کهن.

به لام وهك چۆن نالی، سویر و نالی له خه می خوی و عالم دا
چیشنووه، وه فایی هاو چه رخ و هاو سه فه ری حاجی توفیق به گی
تاریکی شکینی شه وه زهنگی نهوسه ده مهش، که چۆن بۆنه
شهیدای بهر ده رک و دیوانی بهری و بهر یزادان، با به زمانی
شیریش، که زمانی جم و جوولی کۆمه لایه تی نه و کاته بووه، له
دهرد و مهرگ و دوا که وتوو بی ولاته که ی که مێک دوا با !!

هه ره به له چالاکی پیر و مور شیده کانی خوی، چه ند به یتیکی
به سۆزی زه مزه مه کرد باو ئیمه یش ده ستمان بۆ داری بی بهری
بریا درێژ نه کرد با!

ده نا به راستی وه فایی به زمانی شیر دوا وه، وهك هه له وه دایه کی
دوای کۆچی دلدار، له سایه ی نازی چاوبازیکه وه بۆته رهندي
خه رابات و حافظ ئاسایی:

«له لای پیری مه یخانه خه رقه ی له گریو مه ی ناوه»
به بۆنه ی دانه ی خاله وه که وتۆته به ندی زولفیکی شیواوو شیتانه
ده چریکینی:

«چ بکه م له دلی سه ودایی پهریان ده ستیان لیدا وه»
ساتی که بسکی دلدار به باوه شینی شابالی پهریان دیته شه،
وه فایش ده یته سه ودا سه ری سات و سه ودای رامووسان و به لی
تیک چوونی سه رکه وتوو ی سه ودا که ش مه ستانه تی هه لده کا:

«له سه ر رووت کازی به ی زولفت وه لابه
که سادق بی تولوعی ئاقتابه

دڭ و دېن ھەر چى بوو قوربانى تۆ بوو
ھەتتا كەي ئىدى ئەم ناز و عىتابە

.....

.....

گوتم با قىمەتى وەسلەت بە دڭ بى
بە ماچىكىش لە زارى خۆت رەزا بە
كەچى فەرمووى دڭت نەشكى وەفایى
ئەو ە سەودايە زەرپچىكىش حىسابە»

شارەزايانى شارى شىعەرىش لىيان روونە كە وەفایى سەبەك و
زمانى تايىبەت بەخۆى ھەيە.

سوروشتىشە وەك ھەمو شاعىرانى كۆنى رۆژھەلات، ديوانى
ئەویش، سىبەرى دارستانى شىعەرى شاعىرانى پىش خۆى
لەسەرە.

وەك لە دوو پارچە شىعەرى "مەستوورە" و "سىرىن تەشى
دەپىسى" دا ئالىي نەمر بویرانە تۆلەستىنە لە والىي شار و
مەستوورەى ھاوسەرى. وەفایىش وینەى نەزىمى فەلەكى لە
چەرخ و خولى تەشەبەكەى شىرىن ھەلگەرنووە و تەنبا شىوہى ھات
و چۆى مەكووكى دەستى ئالىي لە تەنىنى تەونى شىعەرى
مەستوورەدا پتوہ ديارە.

من پىم واہ لە پىچالى وەفایى دا رىس و ھەوداى تەشى
رەسپىكى وەك شىرىن، كرا بە پۆيەشمىنىكى نەخشىن، كە ئەگەر

ره‌وا بئ دەستبکی ره‌نگین، چەند ئالینکی لئ دەراوئ، هه‌روا تۆرئیک
که‌چایی لئ بېرئ، په‌راوئزی داگرئته‌وه و به‌دهستی وه‌ستا که‌مالی
مه‌لاکه‌ریمیش به‌موعه‌رره‌ق ده‌ربئ، له‌مووزه‌ی میژووی ئەده‌بی
کوردە‌ه‌واری دا بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ ده‌مینته‌وه.

له‌و به‌ده‌ر کئیه‌ به‌شه‌و رۆژی لئ گیرایی، له‌دووی کۆچی
پیری موغان بۆ کورتی ته‌مه‌ن هه‌سره‌ت بخوا و به‌ناکامیه‌وه
ده‌نگ هه‌لبېرئ:

«درئفا عومری شیرینم چ زوو هات و چ زوو رۆی»

هه‌ر بۆیه‌ له‌سه‌ر ده‌ستی پیره‌مێردیکی سه‌ر به‌رزی کورده‌ه‌واری
دا په‌یمان ده‌به‌ستی هه‌ر ئەوه‌نده‌ی مۆله‌ت له‌ته‌مه‌ن بوئ، تا له
دیداری دوباره‌ی دا گیانی شیرین به‌تیشکی رووی دلدار بشېئیرئ
و نه‌بیته‌ ناخ هه‌لکێشی دوا‌ی کۆچ و کۆچبار.

له‌ژماره‌ ۷۶ی گۆفاری مه‌هاباد دا چاپ کراوه‌.

لە پىرسەي نەمىرىكى سوكرىيانى دا

قەلەم رەنگە جوان نەگەرى
وشەي تەرز و رىك و پىكىش

تارا بن

زىز بن

قېرى بن

ھەلتىن بۇ سەر پەرى

بەلام چىكەم؟

نەوينەكەم

شىت و شوورە و دىت بە شەرى

ھانم دەدا

بۇ نووسىنى دەرىپىنى ھەستى شىئاو

ئۆقرە ناگرى و لى ناگرى.

دىارە نەمىرىك بە روالەت مردوۋە و تەرمى پىرۋى لە مەھاباد

ناشتراۋە، بەلام يادى پاكى، لە دلى ھەموۋلاۋ و پىر و

رۇشنىپىرىكى ولات دا جىگر بوۋە.

بۇيە پىرسە، پىرسەيەكى گىشتى يە و تەنيا سەرە خوشى سارىك

يا بىنەمالەيەك نىە.

بۆ يادىك لەم سەربەرزه بېينە سەر لىكۆلىنەوھى
نووسراوھەكانى، دەزانىس كە:

دوان لە پەخشانەكانى ئەو رۆردارە وەك "فەرھەنگ"، "مىژوو"،
'شەرخ' و "تەرجەمە" بەھۆى ناوھەركۆى يەكجار پىرپايەخ و
بەربالاويانەوھ. لە تواناى كۆرپىكى گەورەى فەرھەنگى، زانىارى و
ئەدەبى دايە، كارتىكى وەھا سووك و ھاسان نە كە ئاقە فەردىك
بتوانى ئەو ھەستەمە وە ئەستۆ بگرى.

بەلام گومان دەكەم بتوانىن بە كەم و كوورپەوھ
لەبارەى شیعەرەكانى مامۆستای ھىزامان دا بەم چەشنە پىرو را
دەربىرین:

بەكەك لە شیعەرە ھەرە جوانەكانى "بەرەو موكریان" ە كە لە
سەر خوانى زىنى ئەسپى خەيال، چالاكانە بىست بە بىستى
زىندەكەى تا سەر سنوورى نەمان پىواوھ و سەرەنجام فرىشتەى
ھەرمانىش ھەر بەرەو موكریانى ھىناوھ و لە باوھشى بداخ
سولتانى گرت، لە گەل ھاوالى خۆشەويست و يارى سەردەمى
سەخلەنى و دەربەدەرىش، بوونەوھ ھەزار ھىمنەكەى جاران و
مەلا غەفوورى بەسۆز و دل بەكولىشيان لە ئامىز گرت.

ئەمجار ورد دەبىنەوھ لە شیعەرى ۱۹ لاپەرەى "من و بولبول"
كە چۆن بولبول ئەو خىسپلانە رەزا سووكە لە خەزانى عومرى دا،
وتەى ئاوتنەى خەم دەكا و لە گەل گول و گولسزارى بەھارى
نادبارى خۆى دەدوئ و لە ئاكامىشدا پىيان شاد و شوکور

دهبیتهوه، بهلام ههزارهکهی کورد به دلبداری خۆی ناگا و به
سروودیکی جوان کونایی به وتار دینیی و هه‌رگیز هومندیش له
دلان دا نامرئیی.

«بولبول ئه‌هی یاره‌که‌هی دیرین
خونچه‌یلانه‌هی ده‌وووک زی‌سپ‌رین
وه‌بیسرت دئی پاییزی پار؟
ره‌شپ‌ووشی ده‌شت و زه‌ردی دار
گژه و گژه‌ت له‌با دیسبوو؟
هه‌وای پیش ته‌رمی شادی بوو
ده‌یدا خسته‌یه‌ی گه‌لارێزان
خه‌به‌ری مه‌رگی نازی‌زان
سوێسنه و میلاقه‌ی زه‌رد و سوور
بوونه ده‌سته‌چه‌یلای ته‌نوور
ده‌گریای به بانگ، به‌هاوار
بو‌خوونچه، بو‌گول، بو‌به‌هار
نهم گوت هه‌تا سه‌ر وا نابیی
چاووت له‌به‌زه‌یی خوا بی»

ده‌بینین به هومئید دان به ژینه که هه‌ستی جوان به واژه‌ی
چه‌نده ساکار و پوخت و پاراو رازاوه‌ته‌وه.

له وه‌رگێراوه‌کانیشی دا نه‌گه‌ر گه‌وره‌ییاوانی وه‌ک خه‌یام و
پووشکی، هه‌ر له‌م دنیا‌یه‌دا بژینه‌وه‌و فارسی و روسیان له‌بیر

نه چوو بیته وه و پهریان دهرسی کوردیشیان داداس، ددان به وه دا
 دهننن که به راستی هه زاری کورد، وه گپری شیعی مه نیه و
 هه لیهسته کانی سه ره به خو و جیاوازن له "هه لو" و "چوارینه کان" ی
 تیمه. به لام هه ره یه ته رجهمه ی ناو بردوون، چونکه نووسراوه
 ناوبراوه کان ئه وهنده بهرز و پرمانان که وه گپری هه ره گه لیک
 شانازی به ته رجهمه کردنیانه وه ده کا.

ئه گهر سه رنج به دینه ئهم چوارینه:

ئهم بوون و ژبانده ی هه یه چون رووی داوه
 ئهم گه وه ره تا ئیسته به کهس نه سماوه
 هیچ کهس نه بووه و نیشه به راست بیزانی
 هه ره کهس به خه یال شتیکی بو هه داوه

له گهل ئهم جهند به یینه له پیره هه لو:

«کی به سه ره رری زیانی ناوی
 ژینی قالاوی به یووشنیک ناوی
 چاوه پتی مه ره گه گیان با بسیا
 بهر و باله له چیا با بسیا
 به هه لوی که له ژین بی بهش بهم
 نه ک هه زار ساله قه لی روورهش بهم

بۇ شىتېك ئىستەلە خۇم يىزارم
من، ھەلەتۇبۇچى بە تۇبوو كارم»

بە باشى دەر دەكەوى كە وەرگىراۋەيەكى ئاسايى نىن و زياتر
ئىلھامە كە ھانى بە گوتنىان داۋە.

بەلى: بەشىكى زۇر لە ھۇنراۋەكانى مامۇسىستاي پايە
بەرزمان، ۋەك غەزەلى:

ئەرى ئەي كىژە كوردەي چاۋ كەزالە
ئەرى ئەي شۇخ و شەنگەي چواردەسالە
ئەتۇ خۇت كورد و خويىنى لاۋى كوردان
بە تركى چاۋى مەستت كرد ھەۋالە

...

خۇ لە قەرەي شىبەرە بەررەكان دەدەن،
ۋەك "نالەي جودايى"، "بزه" و "جوانى يىناۋ" لە سەر دل
دەنىشەن و كەسەرەن سارپىز دەكەن.

وتار كۆتايى بى بىنەن بە چەند بەنىك لە پىشەكى يە
جوانەكەي "بەرەو موكرىان":

«شەۋە تارىكە كىش و مائە زەۋى
كەۋتە خەو كىۋى، كەۋى، دار و دەۋى
تسوونەك و گۆيىن و كوند و شيارن
رۇز وچانسانە بە شەۋ پىر كارن

شنه بای ورده گوللو شه پزینی
 ینی سینه سیراوه گهلا راژینی
 ئاگری شوان ته گری لهو دووره
 بوو کی خپوی شهوه تارای سووره
 جار و بارهش کهله شیر ته خوینی
 بانگ له ته ستیره ده کا بیوینی
 گه شهن ته ستیره چ به رزن چ نهوین
 گشتی پیست وایه نهوینداری زهوین
 زور به پاریزه وه ههست راده گرن
 به هومیدیکه وه چاو داده گرن
 مانگ ته وازه له ئاسو دهری
 کومه له هه وه سپیلکه ی بهردی
 وه ک منالی کسری باب ئاواره
 چاوه پزی بوون وه گهری دووباره »

ئیمهس به ئاسه وه چاوه پروانی به رهه مه باو نه کراوه کانی
 ماموستاین .

له گهل شیعری پرسه ی به ریزان شریف. ئاسو. خاله مین کاک رحمان قاری و ..
 له سروی ژماره ۵۸ ی بانه مری ۱۳۷۰ ی ههتاوی دا چاپ کراوه .

به شیء معروف
(چند کورته به نشان)

- گه رانه وه
- کام فلهسه وه
- کام زاراوه
- هله
- ده-له

گه پراڼه وه

نیو سه دهیه ک به ستووری میژوو دا گه پراڼه وه که له
کابرایه کیان ده گبر اوه:

« دواي ماوهیه ک مانه وه له فهرنگ، بیواز بوونی بی هاوالی،
مالاواپی پی له کور ده کا. له گه پراڼه وه دا له هۆتیلینکی شاری
تهسته مبول، ته نیا دیوینکی دوو تهختی گیر ده که وئ.

له ههشت و نووی شهو دا که هاو وه تاغیه که ی دیته وه، ههر
وه ک فهرنگ به ته کاندانی سهر و دهست، دهیدوینی و له پر
قسه یه کی له زار ده ترای و کابرا ده لی:

تای نه وه تو کوردی؟!

- به لی کوردم،

دواي خوش و بیشینکی زور و گیرانه وه ی سه فهری لای
کور که ی، ده پرسن:

ته ی تو کوردی کوئی؟

- خو من کورد نیم، جووله که ی ناو کورده واریم.

تا نیوه شهو که تیر قسه نابن، ههر تاو نا تاوینکیش له کابرای
جووله که راست ده یته وه، ماچی ده کا و ده لی:

یاره بی به قوربانت بمر کاهه که ی ولاتی خومان! «

هه‌ر بویه:

«وه‌ک په‌یکی شاره‌زا به‌هه‌موو شاری شاره‌زوور»

به‌ره‌و روو‌گه و روو به‌دلدار شابال ده‌بزیون.

به‌سه‌ر و ساماتیکه‌وه ده‌لالینه‌وه

«داخی تووم هه‌ر پیوه‌یه سه‌د جار دهرم که‌ی دیمه‌وه»

وه‌ک راسپارده‌یه‌ک

په‌یری خه‌یال ده‌که‌نه سه‌ر قافله‌ی کاروان و بو «سه‌یری خاکی»

موکری «به‌شته‌ی نه‌رمی شه‌مالی ده‌سپین.

یان له‌ به‌ر بزوزی، په‌پیوه‌ی هه‌نده‌ران ده‌بن و به‌ ئارامی،

«ئاله‌یان تیکه‌ل به‌ ئاله‌ی نه‌ی ده‌که‌ن» بو‌ئاهه‌نگی گه‌رانه‌وه‌یان.

نه‌ی دوا‌ی گه‌رمین و کو‌تستانیک به‌ دهر به‌ندیک دا، له‌ چادر و

چیغی هه‌واریکه‌وه، به‌ چاوی لیک‌دانه‌وه‌ی سه‌دان ره‌نگی

«په‌پوله‌یه‌ک» ته‌نانه‌ت هه‌ست به‌ قوزینی گیرفانه‌کانیش

ده‌که‌ن .

ده‌ئا به‌ هاتنه سه‌ر شابالی هونه‌ر له‌ ئاسمانی زانکو‌را:

«ته‌گه‌ر ته‌مجاره بیتنه‌وه، به‌ دار گو‌تزه به‌رزه‌کانا هه‌ل

ده‌گه‌رین. سه‌رنج ده‌ده‌ن گو‌له‌ گه‌م چو‌ن زه‌رد ده‌بی، داب و

نه‌ریتی ولاتان بو‌ منالان ده‌هیننه‌وه.»

ئا ئیستایه که‌ دل واو به‌ واوی رازه نادیاره‌کانی هه‌ر سینعریکی

گه‌رانه‌وه لیک ده‌داته‌وه و تییش ده‌گا که‌ خو به‌قوربان کردنی

جووله که که ی هاو زمانی کابرایش، چ تام وله زه تیکی به نری بووه،
 دهستیش بهرز ده کاتهوه و دهلی:
 سه ربه ست بی نه و ده فهره ی که ههستی خوشه ویستی زیدی تاوا
 به هیزه !

کام‌فەلسەفە؟

بۆ ئیمەیه‌ک که زمانمان نامی تالی هه‌زاران ئاواتی ژیر گل
نراوی چیشتی و ببر و هه‌ستمان به تالای میژوو به‌کی بر له ناخ
و ئۆف راهاتی، که‌ی ره‌وا به وه‌دوای تارمایی "هونه‌رنیک" بکه‌وین
که به‌خه‌یال له مه‌به‌ستی نووسه‌ره‌کانیا ده‌گه‌رین، یان ته‌شوی
تاش مانایان بۆ دروست ده‌که‌ین!

ئه‌وه خودایێداوه‌کانن که هه‌ر چه‌شته‌ فەلسەفەیه‌ک به‌اوێژنه
ناو هونه‌ریانه‌وه، یان به‌بیجه‌وانه‌ هوه‌ریان له‌جه‌وه‌ری هه‌ر
جو‌ره‌ فەلسەفەیه‌ک هه‌لکیشن، نه‌ ئاو له‌ ئاو ته‌کان ده‌خوا و نه
خانووی ژینیان بێ تیک ده‌ته‌پ.

من راه‌میروم که‌ بدست آورم غذا

خواجه‌ برای هضم غذا راه‌می‌رود

به‌لی: ئه‌و مه‌که‌بانه‌ی که‌ بۆ ده‌رباز بوون له‌ به‌ند و داوی کونی
هونه‌ری، سه‌ر و گوێ هه‌چی شێوه‌ی فەلسەفەیه‌ تیک ده‌که‌نه‌وه،
بۆ کومه‌لگا دینامیکی به‌کان یاسایه‌کی ئاسایی، به‌لام بۆ ئیمه‌ی
بێ ده‌ره‌تان که‌ له‌ گێژاوی ره‌نجه‌پۆیی دا به‌له‌قازمه‌نه، هوه‌ری
وه‌ک "ئیسکیمپسم، دوامۆدیرنپسم و..." ناتوان ساریژه‌ری برینی
ده‌رد و مه‌رگی نه‌مرۆمان بن. پێشم وایه‌ به‌تیا هه‌ر به‌و ئاوانه‌وه
ماوین که‌ رۆژیک بێ و هتیری خامه‌ له‌ زهر فەرمانی بیر و نه‌ندشه

دا، له گوماوی خهم و زووخاو ره هاماڼ کا و بهره و مه کوی شادی
ههنگاو بنیښ، نه و کاته یه که ده توانین سه بک و شیوازی چیاپی و
رهنگاوړه نگ بو جه ژنی ژین دهمته مو که ین.

به لئی له سهر فهرشی نه رم و تولی به ئاوریشمی چپ چندراو،
به پی خهم و خه فته به زمانیکی دوور له ژیان خهون و مهونی
ده قهره کوست که وته کان به ئاره زوو لیک ددهینه وه، خهون
ههستی وه ها ته نیوین ته نانه ت به ری که کیره ی وه لارای
هه نده راتیش ده که ینه نوقلی نه ورؤزانه و پيشمان وایه به به رزایی
به ژنی هونه ر سهرمان گه یوه ته هه وران و بهم شیوه یه ته وه ی
ده یلین نایلیینه وه.

دهریا دهمی شیعرى ژینی

بو خه ونه کان ده کاته وه

به پوله یه ک له گومی مهندي ئاگرا

گویه ن

له هه رچی بالداره

ده باته وه

برووسکه یه

که به حرى هه وری ژین ده چرژینی و

ئورانووس

له نسی ژاکاوی

ئا له و خویناوه خهسته دا

دەشۋاتەۋە

ئەۋۋەرزەۋا

كە جۆمى گېر

سەدان ئاشى بى دەگەرا

بەفر

دەبۈۋە سۆبەيەك

بۆرۈۋىكى بى پەنجەرەۋ

لە سەر تەق تەقە بەردەكان

بۆلۈۋىش

لە چەشنى جەنگەلىك بۆنى گوليان تى دەگەرا

پەنجەرەكەى ژوۋرى ئەۋىن

كە خۈيىنى ئىنى مژتوۋە

ۋا ديارە ھەر بە دەستى رۆز

خەنجەر لە جەرگى شەۋ دەدا

پاسەۋانى تەلارى گەرەى شارەكەش

بىژنگ بە دەست

ئارام ئارام

كۆى ئەستىران لە كەۋ دەدا

ح ف

بى گومان، ھەر پەلىكى لە ژىن دانەكاوى ئەم شىعرە ماناى
تايپەت بە خۇي ھەيە، ئەوۋە زمانىكى فەلسەفەيى مىنالانەي دوور لە
درۆيە كە دەپرسى:

ئەرى داگىرسانى سۆيەي بەفر و زار كىرەنەوۋەي دەريا بۆ
خەونەكان يان رازى لە بىژنگ دانى كۆي ئەستىران دەيى چ بى؟
ئەي دواي زانىنيان لە بازارى ھونەر دا چ دەرماتىكن بۆ لە ناو
چوونى بە سەدان دەردى تابوورى، كۆمەلايە تيمان لەم دەورانە
كەس بە كەسە دا!

لە ژمارە ۱۴۱ى گۇفارى مەلباد دا بالاو بۆتەوۋە.

كلام ناسراۋە ؟

كار و بارى ئابوۋرى و كۆمەلەبەتتى تەبەت بە ھەر مەلەبەند و شوئىتىك، دەپتە ھۆى پىك ھاتنى ۋازەبەكى زۆر بۇ نە و شتەنەى كە لە و ناۋچەيە دا بە بايەجن.

• ۋەك چۆن لە ناۋ ە رەب دا، بۇ شىر و وشتىر، يەفرىش كە لە ناۋ ئىسكىمۇو دا ۋەك ئامرازىك بۇ خاتوۋىرە، بۇ دانانەۋەى داۋى راۋە گورگ و ورج، بۇ كە رەسەى رى و بان و زۆر شتى تە بە ھەرى لى ۋە ر دە گىرى و زياتر لە ھەشتا ۋازەيان بۇ وئەنە جۆراۋ جۆرە كانى ھەيە.

• لە مېزوۋى ژايۇن دا، دەسەلات دارىي توند و تىزى رابردوو بۆتە ھۆى پىك ھاتنى ئەو رەسمە لە خوازىيىنى دا، كە كەس و كارى زاۋا ئەگەر دەيان ۋازەى ۋەك: بچوك، نۆكەر، خزمەتكار، كار لە دەست نە ھاتوو و ... بۇ كور ھەل نە دەن، بۇ رىز و پەلى بوۋكىش ۋازەبەكى زۆر تىرى ۋەك: بالا بەرز، چاۋ جوان، شىرىن زمان، نازەنىن و ... نە رازىننەۋە، خوازىيىنى سەر ناگرى. ديارە زانست و تىكنۆلۇژى تا رادەيەك ئەو رەسمەى شل كىردوو.

• لە كوردەۋارىش دا دۆل. ۋ دەرە و چىر و تەلان بە بەرد و دار و گزە بايەۋە، بۆتە ھۆى پىك ھاتنى زياتر لە سەد ۋازەى ۋەك.

هاپه، هازه، خرمة، گرمه، سرتة، ورتة ... بو دهنگ كه كاك مهلا
سهيد رهشیدی حوسپنی شتیکی جوانی له سهر نووسیوو.

• له ولاتی چین دا پیتی تەلف و بی زۆره و له زمان ناسی دا به
ئیراد دهژمیردری، بهلام تەنانەت بو دهنگی بالی بالندهش بیتی
تابیهت به خۆی ههیه.

• له دورگهیهکی ئەندونۆزی دا، قەومێک دهژبن كه نیو سهده
لهمهو بهر، سپی پیستیان راو دهکرد بو خواردن، کۆمهله ناسیکی
وهك "مارگریت میند" ی ئەمریکی كه به پارێزهوه چۆته ناویان،
هۆی کارهكه به زولم و زۆریك دهزانی كه له سپی پیستانیان
دیوه. له بهر، ئەوه پنی ههر غهریبهیهك بکهوینته ناو
دورگهكه یانهوه، جیی بی ناچی كه به ئیما و ئاماره، ورد و درشتیان
ههست به بوونی بیگانه دهكه ن له ولاتهكه یان دا، كه ئەوهش خۆی
شیوه زمانیکه.

• رستهی زۆر کورتی، وا له زمانی ئیسکیموو دا هه ن كه به
چهندین دیری ئینگلیزی و فهراڤانسی ماناكه یان تهواو نابێ.
زمان بو گه یاندنی په یامه به گوینگر، هه لته کاندنی شان، لێو
هه لقرچاندن و چاو تیک نانیک مانای وا دهگه بهنن كه به زمانی
ئاسایی قهت ده ر ناکه ون.

حرف و صوت و گفت را بر هم زخم
تا که بی این هر سه با نو دم زخم

دیاره لهو شیعره دا مه ولانا به رڼی عیرفان دا د پروا، به لام له ناو
هیندیک له زمانه نه ناسراوه کان دا به بڼ عیرفانیش، بڼ زمانی
خوی زمانیکه.

سهرچاوه:

پولی کوپی به کانی رشته ی کومه لناسیی دانیشگا تارانن که به داخه وه له
لام نه مابوون که ناویان به رم، نیرادیش وهک تیخه له یه کی کول له سهر
نه ستومه.

ههله

پێم وابوو کارێکم کردوووه که هیندیک له بهندی پێشینان بهم
شیوهیه دهسکاری بکههه:

مهسهلێکه و من پێم وایه

به بهژنی کوردیان برپوه

به پیاوی چاو چنۆک دهلێن:

«وه کوو کوردی دۆ نه دیوه»

ئهێ بۆ ئالێن کوردی فه قیر

له دۆ زیاتر چی دیوه!

دوای لێ ورد بوونهوه به کارێکی ئارهوام زانی که گولزاری
ئه دهبی پێشینانمان به لێكدانی قهله می ئاله باری ئاشاره زایه ک
بشه مزێ.

له ناوه راستی سه دهی جواره می کوچی دا شاعیرێکی کوردی
دهرباری ته میرانی سامانی، له سه ر دانێکی مه وته نی خۆی دا
ماوه یه کی زۆر ده مینیتته وه. هۆی مانه وه یشی به شێعر ده کا به نامه
و بۆ وه زیری ده رباری ده نێرێ، که ئه مه به یتی ئاخریه تی:

بخارا خوشتر از لوگر، خداوند! همی دانی
ولیکن کرد تشکیبید از دوغ بیابانی*
ئەم بەیتە ئاوتنەى تەۋاۋ بالای نواندنی مانای «کوردی دۆ
نەدیو».

لوگرانیی شاعیر، ئەوەندە تەمەز زۆی دۆی مەزری مەوتەنە کەى
بوو کە خوشترین شار و بارە گای ئەو سەر دەمەى بۆ بەجی
هینشتوو، هەر بۆیە دوو پانی دە کە مەو:
کە بە راستی نابى باخچەى پەر گولی فۆلکلۆریمان، بە درمى
ئالەبارى ناشارەزایان بىشەمزى.

* لە کتیبى «کرد و پىوستگى بزادى او» دا ھەموو شتەرە کە ھەبە.

ده - له

له بهر خواحانه کانی دانیسکه دهی نه ده بیانی دانیسگا تاران،
چهند برادر یک له سهر «ده - له» کیشه یان بوو که:

دهو شاره دا یا له و شاره دا، دهو ژووره دا یا له و ژووره دا.
کامیان راسته و کامیان هله یه. کیشه و هه را توند بوو. منیش
ده بوو بلیم:

هه را له سهر ده یه و له یه
بو برانه وهی ئهم کیشه یه
به من ده که ن بئی سی و دوو
سهی پیوه نین به و ده و له یه*

ده = (در)ی فارسی

له = زیاتر (ز)ی فارسی

که له موکریان ترازای هه (له) ده بیسی و له و هه گیرانیشی دا به فارسی لیت ناشیوئ.

به شمی هه شه

- کام نه ته وه بین
- بی نام
- دست حسد
- نوای غم

کام نه ته وهین؟

که ده یگرن لئی ده پرسن:

کورپه ناوت؟

ناوم سه دیق، فامیلیشم خاته مییه

: له کام نه ته وهی؟

- نازانم.

: چۆن نازانی؟

- چونکه خویندتم به فارسی بووه، به تورکی ئال و ویر ده کهم،

وت و ویزم کوردی و دوعا و نوئیزشم به عاره بی یه.

تۆ پیم بلی من چ تیره یه کم؟

نویه نهم به شه که مهم به رمانی خویندتم که فارسیه، پیشکەش کردن.

بی نام

برون از هاله ای
 بر دور رؤیاهای رنگارنگ
 امواجی است
 از تکرار تمرین شقاوتها
 که میکوبند بر لوح دل ریشم
 نمی دانم!
 مگر قلبی
 که بالا بوش انلام شهامت بود
 پوشیده است؟!
 که در دستان کابوسی است
 سرد و بی سخن
 "از خویش بی خویشم"؟!

نمادین پیکری
 از جوهر جرات بیاید ساخت
 که بردارد
 طلسم وهم و وحشت را
 به کلی از بر و پیشم

دست حسد

زمهریری است
که در وادی طولانی شب
شبح تیره و نامرئی دل
تیغ آلوده به زهر حسد اندر کف دست
بنگاهید
زهاد دل مرموز سیاه
می زند شاهرگ گردن دلها را
آه
اینچنینیم در آغوش تباهی،
افسوس
که اسیریم و
در اقلیم سیاهی محبوس

واژه‌هایی را به امواج بحر سبک عراقی سپردیم که در ساحل، نیمه جان لاشهای را
یافتیم به نام.

نوای غم

چون نگاهی رهگذر بر چند و چونم کرد و رفت
بر ره عشقی پریشان رهنمونم کرد و رفت

قطب افلاک فنون اندر فصول درس عشق
با رموز چند سطری آزمونم کرد و رفت

عزت است آری که جانان با عطای نکستی
همدم عشاق بیدار قرونم کرد و رفت

آمد و در هم درید آن یزده اسرار دل
از در و کاشانه خویشم برونم کرد و رفت

می ندانم یافتن دل را که همچون واله ای
با عروجش راهی کوی جنونم کرد و رفت

من اگر آهنگ شیون را نوازم، آن صنم
از نواهای حزن غم، فزونم کرد و رفت

به بینکه له عارفنامه‌ی ایرج میرزا

سیاست پیشگان در هر لباسند
بسه خوبی همسنگر را میشناسند

سیاست چسبی نه‌گهر لیکیش نه‌دیون
همه‌موویان به‌ک له زاری به‌ک تفیون

چهند ډير پياښه ليکله نه بان

- کوچ
- ته گهر
- رايوون
- اقبال
- خيال
- تازه ري چ زمانيكه ؟

کۆچ

تیشکی نیونینگای پەری شیعری جوان
دەدرەوشالە سەر لاجانگی گولان
دیووی کە ئیمە کز و پەشیویـن
بیو پەریوێ چای نیشتمان

شکۆبە ک کە بە پەریە درا بوو
نەخس و نیگاری تەونی خودا بوو
بە برۆای پاکی رتەوارانی شەو
شەبەقی وە نەر دلان هینا بوو

ئیمە ی خەوالووی جەنگە ی خۆرەلات
پێمان نەزانی چی لێ بە سەر هات
تا شوعلە ی لە سەر پەردە ی مێرغوزار
بکەین بە بەرگی بوو کینی ولات

بە قسە ی هەلالان دەمێک بوو پەری
وە ک کیزی سرک و سلی کۆچەری
« هەر کۆچ کۆچی بوو » وا دوور کەوتەو
بە مانگ و سالیس نایی خەبەری

پېم وا بوو پەرى والە سەر دلان
بۆتە ئاودېڭىرى گولزارى يەزدان
بەلام بەنتىكە دلداران دەلىس:
كەشتىەوانىكە لە دەرياي ھەرمان

خۆزگە باي شەمال خۆي بېزوينى
لە لاي پەرى را بە يامىك يىنى
بە ئىمزاي خىوي سوبجى ئازادى
ئىمەي خەوالووي پىن راپەرئىنى

تاكوو ھەمىسان ئەو پەرىە جوانە
كە سۆي ترووسكەي ديدەي دلانە
نيسونىگايە كى يىتەو ھە سەرمان
بو كۆچ كىر دىنىش نەيىن بەھانە

۱۲۷۵ ھەتاوى

“ ھەر كۆچ كۆچت بوو، كۆچت كىر بە راست
ئاخىرى كۆچت كىر ماللاوات نەھواست

فۇلكۇر

ئەگەر

كە خىلى پەل لە سەر ھەوران، لە مەيدانى جليت بازى
بە بى سوارى بە ھەلمەت قەت بە پىرتاو و بە تىن نابى

لە بەر كانىاوى كۆشش دا، زەوى و زارى ئەمەل، نە پىوى
گوللى شادى لە سەر سىنگ و بەرۋكى بوو كى زىن. نابى

لە سەحرانى رووتەنى بى ئاوى ئىمەى بى دەس و داماو
بەلى ھىوا بە سونراوى گىراوى "خۆزگە"، شىسىن نابى

سابوون

ساتق ھات لە ساي داري ئازادى
بوو بە زەمزەمەي ئاھەنگى شادى

بەلېك لەو دارە بە ياران بىژن
لە سەر مەزارم وہاى بىژن

رېشەي بېتە سەر كاژەلەي سەرم
تا پەپوولەي رۇح بېتەوہ بەرم

بەلکۆو بۆ ساتق لەو خەوہ رابم
لە گۆرى تەنگا پىي ئاشنا بم

بۇنى شىئەرى سەر مەزارى مامۇستا ھەزارى لى دى

اقبال

آدم از بی بصـُـرری بندگی آدم کرد
گوهری داشت ولی نذر قباد و جم کرد

یعنی از خوی غلامی ز سگان خوارتر است
من ندیدم که سگی پیش سگی سر خم کرد

اقبال

له بهر جوانی مانای، نه مروانیه کهم و کووری کتش و قافیه له
وه رگیرانی دا.

زور سهیره به شهر تهونده شانی داخا
فهرشی شهره فی له باره گای جهم راخا

یانی له سه گیش که متره ریژی ئینسان؟
که ی سه گ بووه بو سه گ سه ری ته عزیزم داخا

خەيلى

«كازۇ» كچى نەدار و داراي لە چەند دېر دا بە ناوى
 «لوچ» ھەلسەنگاندوۋە، با بە كوردى كېش و قافىە یشى
 ھەيى. لە درتۇز كوردنەۋە یشى دا، كور باشتر دە گونجالە
 كىچ.

بازرگاتىكى ساماندار

رووى كرده بياۋىكى نەدار

كە تۆى ۋەھا بە ھىز و تىن

لە بەر چى نەبانى لە ژىن؟

بېستىۋومە كوزىكت خىلە

گۇيا نە ختالىكىش گىلە!

كورى گەۋرەى منىش ۋايە

ھەر چى بىى كارى خودايە

زۆر ئىرادە لای ئەم و ئەو

بۆ زمانىت شىل كەى جەلەو

گوتی دیاره کورپی نه دار
گیله له بهر چاوی نه یارا

ده زانی چهند له یه ک دوورین؟
له گوین خه لووز و کافوورین

ئی تو هه چی کۆشکی جوانه
ئه وهی وال له بهر دلانه

پاره ی به به سته ی نه ژمیراو
مبوه ی تور تسی زهویی تیراو

چیل چرای هه وشه و باره گا
که شوقیان به که یوان ده گا

ئه وهن نه و ده بیینی به دوان
سه ر خوشه، شاده به هه منوان

که چی جهناب، ختیه که ی من
له گهل شادی بوون به دوژمن

هه چی هاوړتیی کورپه که مه
فوړوه سهری و دهر د و خه مه

خیر و بیری خوای نه‌دیوه

چاره نووس چه‌رگی برپوه

دیوی نزمی تاریک و نوون

بی‌سوازاوی بی نام و روون

ناو چاوی تالی خاوه‌ن کار

پیدا دانی ته‌وس و پیلار

تیتولی چوغه‌ی هه‌لدر او

نال‌ه‌باریسی پینه‌ی پیلار

به‌ک به‌دووی بنو نایه‌نه ژمار

لئی ده‌بسن به‌یه‌ک به‌هه‌زار

که ده‌یشب‌یتنه چله‌ی زستان

کوچه و کۆلانه و ورکه نان

منالیش به‌کتر قاو ده‌که‌ن

دین و گالته‌ی به‌چاو ده‌که‌ن

بۆیه دردۆنگم له‌ژیان

هیوادارم به‌دل و گیان

دهور و دوکان وانه مینئی
که نجی نیمه ش جوان بنوینئی

۱۳۵۴ مه تاوی

ئازەرى جى نىماتىكە؟

دەزانىن كە زىمانى تور كى لىكى گەورەيە لە رىشتەزىمانى ئۆرالى
ئالتايى و نىزىكەي سى چىل سالىك دەيى بە يى لىك دانەوۋە و ھەرو
رەمەكى بە "ئازەرى" ي ماو دەيەن. ھۆى ئەم ھەلەيە بە بۇچوونى
من ئەوۋەيە كە بەشىكى زۆر لە زانا و نووسەران جىاوازى نىوان
دوو زىمانى تور كى و ئارەرييان لى روون و ئاشكرايە. بەلام لەبەر
تەوس و تۈنچى ھىندىك رەگەزپەرىست و زىبان شىرى گالتەكەر
بە زىمانى گەلان، بە داخەوۋە لە روون كىردنەوۋەى ئەم ھەلە
گەورەيە خۇ دەپارىزن!!

ئەمىرۇ خەلكى ناوچە لە گەل رىزنان لە زىمان و داپ و نەرىتى
بە كىتر، سەربەرزانە شانازى بە زىمان و باسامەي خۇيانەوۋە دەكەن.
وەك چۆن شەھرىار لە بەندىك دا دەلى: ھەيدەربابام بە زىمانى
شېرنى تور كى بۇ زىدەكەم رازاندەوۋە.

پىم وايە كوردى ھەر شوپىنىك بە ئاگرى- ئازەرى- ئايرى يان
ئاورى ناو بەرىن، جىيى خۇيەتى چونكە ئەم واژانە گىشتى كوردىن
نە ھى زىمانىكى تر.

بەر ئەوۋە كە لە ھېچ كىتەپ و گۇفارىك دا، شويتى ژيانى
ئازەرى زمانەكان نەكەوتۇتە بەر چاوى من، بە پىئويستىم زانى
ئەوۋەى كە خۇم راستەوخۇ دىومە و لە يادم ماوۋە بە كورتى بىخەمە
بەر چاۋ:

لە سالى ۵۴-۱۳۵۳ى ھەتاۋى دا لە زانكۇ تاران بەشى
كۆمەلناسىيە لە كلاسىك دا بۇلىكۆلىنەۋە و كار و بارى مۆنۇگرافى
بەش بەش بوۋىن، چەند ھاۋرىيە كمان كە لىكۆلىنەۋە لە سەر
زاراۋەيان بەر كەوتىۋو بەرەۋ ئەو شويتە رۇيشتن كە ئازەرى زمانى
ئى دەژيان، دوى كۆۋونەۋەمان لە روۋى نۆت ھەلگرتن و ئەو
شريتائەى كە پريان كىر دىۋونەۋە ناۋچە و زمانەكەيان بۇ شى
كىر دىنەۋە كە لە ئارشيۋى زانكۇ دا دەپى مابىن. ئەوۋەى لەم بابەتەۋە
من لە يادم ماۋن دوو بەش بەم شىۋەيە.

۱. ناۋچەكەيان:

لە دەۋر و بەرى شارى "زنووز" زىاتر لە بەنجا گوندى ئازەرى
زمانى لىيە كە ناۋەندەكەيان ئاۋايى "ھەرزەنتات"ە و لە شارى
مەرەدى ئازەربايجانەۋە بۆى دەۋرى. چەند گوندىكىشيان
كەوتۈنەتە لاي ئاستارا. لە ئاۋايىەكانى سەر بە تاكستانى. يىۋان

زەنگان و قەزوین بە "تات" ی دەدوین. ئەویش هەر دەبی
زاراوەیەکی بێ لە زمانی ئازەری.

٢- وە و وێژ و ئاخفتنیان:

لە نووسراوە و نەواریەکان دا بۆمان دەرکەوت. کە واژە و
رستەکانی ئازەری نزیک بوون لە کوردی، لۆری و گیلی، هیچ
پەیوەندی بە زمانی تورکییەوه نەبوو.

بە باشم زانی کە ئەم روون کردنەوهیە بخریتە بەر چاوی
خوێنەرانی بەرێژ کە چینی تر ئەم هەڵەیه دووپات نەبێتەوه.

لە ژمارە ١٥٢ی گۆڤاری مەهاباد/ کەسک بەرنامانەر مەو نۆنەوه.

در جبهه‌ی شیخ‌نکی شیعنی که در نی

« ده ریا »

شترابی نابسم به نوزده لختاری
له گوشی خوردا ، کش وسات ماوه
ده ریا و بهروام له سؤدان بیه
ده ریا و سونگه خیری خیداوه

« حلال مرگش »

ماواتیک

گد شاردوری
مارستانی شیعی کون وتاری کلم
بهرینه کا کوکردهوه
بهگری دستچیلعی حمله سئدک
هون به تاگر
بؤ وه جاشی له موزینهی کورزاوهوه
له خوندیکا
روونا کابی شم مستخلفم
به مزگینتی
بؤ زمره شتی خاومن و صاخیش بردهوه

« به یزدیه محمد احمدی نی ندر »

« ده ودا »

بؤ نکوچی گشتی بهدار
باسی خوران
له اووشی کیری زینا
توانه بویه
بؤ گه لای زهردی پاییزی
باسی بهدار
شمسانیه

تا... ی سروتت دمی به داوینتم
سعدای و سره کانت کورته

« مارف ناغالی »

وہ فانی

سید محمد احمدی همدانی

نامن فکرائے جا کہ ملی میٹروں نے

فصل دوم در معنای علم

وہابیہ کہ لہ علاقہ میں ایک ایسا شخص تھا جس نے ہندوؤں کو بتایا کہ ان کے مذہب میں جو کچھ وہابیہ کہتے ہیں وہ سب سچ ہے۔ یہ شخص نے ہندوؤں کو بتایا کہ ان کے مذہب میں جو کچھ وہابیہ کہتے ہیں وہ سب سچ ہے۔ یہ شخص نے ہندوؤں کو بتایا کہ ان کے مذہب میں جو کچھ وہابیہ کہتے ہیں وہ سب سچ ہے۔

[illegible][illegible]

و هفتاسی که زمانی شش ماهه بود و یک
چون دوازده روز میگذشت از او زیاده بود
و در حقیقت شش ماهی «سه لای» هم میگویند
می نامند

خاندان کهنه نژاد به بد زوئیکی شنیده اند
چون بگویند که این سوره ای پنهانی در میان
آنهاست

دندار به بازو منجلی خسانلی پاریان «جسته
که معوضاسی می داند و سودای رانی و سنی و
سفر کرم نو و سوزی غم به سستگاه دینی

هذه نسخة من رواية كازم محمد بن زولفاده
في حكاية بني ضولو في القلعة

ههنا كذا نهيس شم ناز و عيشه

کرم با قهقري و سلت به دل بي
به ما چو قهقري له واري غوث و مرزا به
که چي هر روز دلت خنک و دلچسبي
شده بگويم و مرويتي حيايه .

مَلُوم: ایہی شاعری شعری میں لہجہ و نغمہ سے بھرپور ہے۔
و زمانہء سابقہ کا شوق ہے

مذہب و شریعت و دین و دگر شعبہ کے نام کے لیے لکھی ہوئی عبارتیں
میں سے جو کچھ لکھا ہے اس میں سے جو کچھ لکھا ہے اس میں سے جو کچھ لکھا ہے

وہ کہ لے دو یار بہ خبری "مستور
 جس "دا عالمی تعمیر ہو سرائے کو مستحکم
 ہو رہیں خانوں، دی و قلعہ دار و مستحکم
 و خواص تہ آمداری شہر میں سرآمد آگے
 جو رستہ گزری / سر عالی کہ ف
 زور دیا پیڑ ہلچل

[illegible]

۱۶. با وجود کلیه تلاش‌های روزی ای کز اسیران آزادی تو نیست
چیزی که به خاطر تو صورت گیرد و به ما آید. چه سود
که ما را از این راه دور است. از راهی که به ما آید. چه سود
که ما را از این راه دور است. از راهی که به ما آید. چه سود

[illegible]

وینته‌ی وه‌فایی و نیشانه‌ی سهر شیعری پرسیار له کاره به‌نرخه‌گانی

كاك جمعەرى قازىن. يادى پىرۋزى.

چهند به رهه منیک له نووسهر:

۱- "لباس کردی" ۷۸ لایه‌ره‌ی ناب کراو به وینه‌وه مونوگرافیه که له کتیی (منابع و ماخذ عشایر ایران به فارسی) کو کراوه‌وه‌ی دانشکا ناران دا به «منبع» هه‌لیز دراوه.

۲- نه‌لف و بی کوردی به شیوه‌ی باغچه‌بان که له سالی ۱۳۵۸ دا کورتیک بووین له سهر ویستی (فرهنگ و هنر) می‌ه‌یاد له ده‌ورانی سهر به‌رشتی کاک ره‌حمانی و نه‌اب‌زاده دا کارتیکی چوار مانگی‌مان له‌سهر کرد... که نزیکه‌ی ۵۰ لایه‌ره‌یه‌کم له‌سهر نووسیوه.

۳- (شجره نسب قوم مامش) مونوگرافی‌یه که که هه‌رکات نوی بکرتنه‌وه، ده‌زاندیری نه‌و شونته چهنده له شارستانیته نزیکه. (۳۱ لایه‌ره)

۴- چهند مه‌فاله به‌کی کومه‌لایه‌تی له‌گه‌ل هیندیک له شیعره‌ی رۆژ که نه‌یا تیف تیفه‌بان ماوه، بو‌یلاو کردنه‌وه.

۵- کو کردنه‌وه‌ی دیوانی (مرحوم کوکه‌یی) له سالی ۱۳۴۱ ی هه‌ناوی دا که...

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

نرخ: ۱۰۰۰۰ تومان